

**BIBLIJSKA POUKA ZA ODRASLE
IZDANJE ZA UČITELJE**

2 – 2012.

EVANGELIZACIJA I SVEDOČENJE

Preveo: Milan Šušljic

nelektorisano izdanje

SADRŽAJ:

1. Značenje evangelizacije i svedočenja
2. Služba svakog vernika
3. Duhovni darovi za evangelizaciju i svedočenje
4. Evangelizacija i svedočenje kao način života
5. Redosled evangelizacije i svedočenja
6. Lična evangelizacija i svedočenje
7. Zajednička evangelizacija i svedočenje
8. Opremanje za evangelizaciju i svedočenje
9. Uključivanje u službu evangelizacije i svedočenja
10. Odgovor ljubavi
11. Neka Crkva zna
12. Procena evangelizacije i svedočenja
13. Trajna služba evangelizacije i svedočenja

UVOD U PROUČAVANJE

ZAŠTO BAŠ NAŠA CRKVA?

Iako se stručnjaci ne slažu oko tačnog broja, jedno je sigurno, mnoštvo protestantskih Crkava danas deluje. Stotine, možda i hiljade, zar ne?

To nas navod na pitanja slična ovima: Zašto postoji baš Crkva adventista sedmog dana? Koja je naša svrha? Zašto smo uopšte važni?

Odgovor je jednostavan: Bog je podigao ovu Crkvu da objavi „sadašnju istinu“, istinu za ovo vreme, poruke trojice anđela iz Otkrivenja 14,6-12.

Da, postoji veliki broj Crkava i mnoge imaju vrlo agresivan evanđeoski program i nastup. Ali, postoji samo jedna jedina Crkva koja posebno objavljuje vesti trojice anđela iz Otkrivenja 14. To je naša Crkva – i upravo zato smo ovde. Tačka!

I zato, bez obzira šta ova Crkva još čini, mi moramo, kao prvo i najvažnije, namerno pokušavati da navedemo što je više moguće ljudi i žena da se odluče da nebesko Božje carstvo. Bez obzira da li to nastojanje nazivamo „širenje evanđelja“, „evangeliziranje sveta“ ili propovedanje istine za sadašnje vreme, naš prvi posao je da ispričamo priču o Isusu s namerom da ga ljudi prihvate kao Gospoda i Spasitelja i da postanu Njegovi učenici, pa čak i stvaraoci učenika.

Iako se većina mesnih crkava bavi mnogim aktivnostima i iako su sve te aktivnosti dobre i poželjne – naš izazov mora da bude da sve što činimo kao Crkva tako oblikujemo da podupire naš osnovni posao da dosegneмо izgubljene „večnim evanđeljem“ (Otkrivenje 14,6) i svime što ono sadrži.

Naravno, čak i uz pomoć savremene tehnologije ovaj zadatak je ogroman. I kada sve bude rečeno i učinjeno, zadatak pada na pleća miliona dobrovoljaca pokrenutih ljubavlju prema Bogu i bližnjima – ljubav prema onima čije grehe je Isus nosio na krstu isto onako kao naše.

Iako su evangelizacija i svedočenje lična odgovornost svakog vernika, celo telo adventističkih vernika ima i zajedničku odgovornost. Kada svaki vernik daje svoj doprinos ostvarenju evanđeoskih ciljeva i strategija u svojoj mesnoj crkvi, dragocene osobe se zadobijaju za Hrista. I ovde je nešto što se nikako ne može suviše naglasiti: ako se to ne bude činilo na nivou mesne crkve, neće ni biti učinjeno!

U kontekstu evanđeoskih napora, veoma je važno razumevanje duhovnih darova. Međutim, od vitalne je važnosti ne samo da ohrabrimo vernike da otkriju na koji način su duhovno darovani

i blagosloveni, već i da im pružimo prilike da se posluže tim darovima. Osnovno verovanje broj 17. kaže: „Bog je svim vernicima svoje Crkve u sva vremena davao duhovne darove koje treba da upotrebe u službi ljubavi na opšte dobro Crkve i celog ljudskog roda. Dati posredovanjem Svetoga Duha, koji ih određuje svakom verniku po svojoj volji, darovi obuhvataju sve sposobnosti i službe potrebne Crkvi da ispuni svoju božansku određenu ulogu.“

Razumevanje evanđeoske priče zajedno s ličnim odnosom prema Isusu Hristu, osposobiće vernike za rad i daće im bogatu motivaciju za spasavanje duša.

Evangelizacija i svedočenje treba da proizlaze iz ljubavi, a ne iz straha ili osećanja krivice.

Kao i sa svakim proučavanjem, pouke za ovo tromesečje pomažu vernicima da uvećaju svoje poznavanje Biblije. To je dobro, ali cilj nije da se samo stekne znanje, bez obzira kako je divno to znanje. Naš cilj je da se poslužimo tim znanjem za dobro, a u tom kontekstu, najveće dobro je da onima koji se suočavaju s večnom propašću pružimo priliku da steknu večni život.

To je i razlog postojanja Crkve adventista sedmog dana. Zar bi se mogao naći i neki bolji razlog?

Pisac pouke Joe A. Webb je pastor u Oblasti Južni Kvinslend u Australiji.

Ključni tekst: Matej 28,19.20.

Učenici će:

Saznati: Uporediti i staviti nasuprot opise evangelizacije i svedočenja u krilu Crkve adventista sedmog dana.

Osetiti: Postati svestan hitnosti širenja evanđeoske poruke i njenih večnih posledica za svaku dušu na zemlji.

Učiniti: Obaviti svoj deo i u pojedinačnom i u zajedničkom delu širenja evanđelja.

Kratak pregled pouke:

- I. Saznati: Opis posla
  - A. Koje su sličnosti između evangelizacije i svedočenja, a u čemu se međusobno razlikuju? Zašto su jednako važna oba ova načina širenja evanđelja?
  - B. Šta nam iskustva rane Crkve govore o važnosti ličnog svedočenja i zajedničke evangelizacije?
- II. Osetiti: Večno evanđelje
  1. Zašto je evanđelje tako hitna poruka koja se mora širiti?
  2. Na koji način lično svedočenje čini da svedočenje uopšte postane uverljivije?
- III. Učiniti: Pojedinačno i zajedničko delo
  - A. Kako da podelite svoje svedočanstvo o tome šta je Bog učinio za vas u toku ove sedmice? Zašto je vaša priča tako posebna da je niko drugi ne bi mogao ispričati? Zašto je tako važno da govorite o svojim ličnim

iskustvima u odnosu sa Bogom svojim prijateljima, porodici i saradnicima?

- B. Koju ulogu ti možeš da imaš u evangeoskom naporu tvoje mesne crkve, ulogu koja će ti doneti veliku radost dok budeš blagosiljao druge?

Kratak sadržaj: Iznošenje naših ličnih priča o onome što je Hristos učinio za nas predstavlja važno lično svedočenje jednoga jednome. Naš pojedinačni rad za Gospoda može da bude značajan deo dugoročnog evanđeoskog rada naše mesne crkve.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Pošto su provodili vreme sa Isusom, Njegovi prvobitni učenici su delili svoja iskustva s drugima. Svedočenje je bilo prirodni životodavni rezultat vremena koje su provodili s Njime. Međutim, to je bio i posebni zadatak koji je Isus dao njima i nama.

Samo za učitelje: Šta čujemo o nekome koji je opisan kao svedok? Tipična slika koja se stvara u našem umu je slika čoveka koji stoji pred sudom i govori o onome što je video ili čuo. U sudu postoje pravila koja ograničavaju svedoka da govori samo o onome što je sam iskusio; ako neko pokuša da govori o nečemu što nije neposredno iskusio, malo poverenja se može pokloniti takvom svedočenju. Isto je tako kada smo svedoci za Isusa. Mi svedočimo o onome što smo sami iskusili. Upravo to doprinosi da je naše svedočenje verodostojno.

Početna aktivnost: Zatraži od vernika da se podele u parove, prvenstveno s nekim koga ne poznaju dovoljno. Zamoli sve da predstave svoga partnera ostalim vernicima u razredu, govoreći o najpozitivnijim događajima iz njegovog života u toku prošle sedmice. Ukoliko se vernici u razredu već dobro poznaju, zatraži od njih da kažu nešto novo o svom partneru. Daj svakom paru dovoljno vremena da razgovara; pa onda zatraži da predstave svoga partnera razredu. Pre toga iznesi koliko je važno da se međusobno dobro poznajemo da bismo jedni o drugima mogli da govorimo.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke pruža vernicima priliku da razgovaraju o ključnim aspektima Isusove naredbe da postanu Njegovi svedoci. Razmislite o raznim načinima da se to učini.

Komentar Biblije

I. Isus je rekao da to učinimo

(Razmotri tekstove u Mateju 28,1-20; Marku 16,15-18; Luki 24,47-49; Jovanu 20,21; Delima 1,6-8 u razredu!)

Neka vernici pročitaju ovih pet tekstova. Onda ih zamoli da uporede razne kontekste u kojima su bile izrečene ove Isusove zapovesti učenicima – od tog vremena unapred – da ispričaju priču o Njemu. U slučaju četiri Evanđelja zapovest dolazi na kraju priče, priča dobija svoj vrhunac Isusovom smrću i uskrsnjem, s logičnim zaključkom da će onaj koji je sve to čuo i video poći da kaže nekome sve što zna. Što se time izveštaja u Delima, on predstavlja početak nove priče, pa ostatak knjige Dela apostola i Novog zaveta je samo izveštaj o svemu što se događalo kada su ti prvi učenici izašli u svet onako kako im je bilo rečeno.

Uzmi u obzir i ovo: Šta možemo naučiti iz razlike među ovim tekstovima?

- Šta svi ovi tekstovi imaju zajedničko? Šta je važno u tim sličnostima?

II. Svedoci

(Razmotri tekstove u Marku 5,18-20; Delima 4,8-13; Delima 22,15.26; i u 1. Jovanovoj 1,1-3 u razredu!)

Zadivljujuće svedočenje zapisano u Delima je bilo utemeljeno na ličnom iskustvu koje su učenici i drugi hrišćani stekli sa Isusom (1. Jovanova 1,1-3). Učenici su sticali iskustva sa Isusom na mnogo načina; oni su ga videli, dodirivali, družili se s Njime. Kada su upoznali Isusa njihov život se promenio, pa su bili u stanju da govore drugima o tome šta su iskusili. Prema tome, ako budemo razmišljali o tome kako smo upoznali Boga, možemo pronaći načine da svoje iskustvo podelimo s drugima.

Razmisli i o ovome: Zašto je iskustvo sa Isusom temelj svakog svedočenja?

- Na koje načine bismo mogli da upoznamo Isusa, i kako bismo mogli da se poslužimo njima u nastojanju da svoje iskustvo s Njime podelimo s drugima?

III. Evanđelisti

(Razmotri tekstove u Delima 6,1-7 i u Delima 13,1-49 u razredu!)

Kada se grupa svedoka i vernika povećala i kada su se pojavile nove potrebe, postavljeni su službenici da ih zadovolje. Na primer, u Delima 6 postavljeni su prvi đakoni posle sastanka hrišćana sa Dvanaesticom da bi se razmotrilo deljenje hrane udovicama. Međutim, prava svrha tog sastanka bila je da se apostoli oslobode svih zaduženja koja ih sprečavaju da propovedaju evanđelje. Na sličan način, sposobni pojedinci, kao što su bili Pavle i Varnava, bili su izabrani da se usredsrede na poseban zadatak evangelizacije – da postanu „svedoci“ s punim radnim vremenom.

Razmotri i ovo: Kako bi objasnio razliku između svedođenja i propovedanja evanđelja?

IV. Budite spremni da pružite ljubazan odgovor (Razmotri tekstove u 1. Petrovoj 15. 16 u razredu!)

Petar je bio jedan od prvih svedoka i jedan od prvih evanđelista. Ali, slika evangelizacije koju opisuje u 1. Petrovoj 3,15.16. ne izgleda tako dramatično – bar ne na prvi pogled. Međutim, posle detaljnog razmatranja, svest o važnosti tih naizgled jednostavnih istina počinje da se pojavljuje: bojte se Boga, budite spremni da objasnite svoju nadu ako vas neko zapita, odgovorite ljubazno i živite onako kako govorite. Naš odgovor na Isusov poziv da budemo Njegovi svedoci ne mora da uključuje propovedanje, niti dramatično obraćanje hiljada ljudi u jednom danu, već naše najvažnije svedočenje može da bude da živimo skromno i tiho u nadi pred drugima, da pokazujemo dobrotu i da odgovaramo ljubazno kada nas neko zapita za razloge nade koja živi u nama.

Razmotri i ovo: Evanđelje je snažno oruđe protiv neznanja i prevare. U skladu s time Isus je rekao da nije došao da donese mir, već mač. Ova izjava se često tumačila tajko da će Njegova Reč, kada se bude živelo po njoj, odvojiti Njegove sledbenike od onih koji slede svet. Međutim, Petar ovde zastupa zamisao da se istina objavljuje nežno. Šta to znači dati ljubazan odgovor onome koji nas zapita za naše nadanje? Šta ljubaznost može da postigne što grubo iznošenje razloga za naše verovanje ne može – bez obzira koliko je teološki u redu?

* Kada se radi o evangelizaciji, zašto samo življenje „dobrim životom“ nije dovoljno?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: U toku ovog tromesečja biće sigurno mnogo rasprava o dobrim i lošim strana našeg načina evangelizacije. To su važne diskusije, jer poziv da budemo evanđelisti je poziv da predstavimo i da pokažemo Boga svetu grešnika kojima je On očajnički potreban, iako toga i nisu uvek svesni. Ovaj poziv zahteva najbolje razmišljanje, učenje, moljenje, propovedanje i delovanje – što ćemo se truditi da postignemo u toku ovog tromesečja.

Pitanja za primenu:

1. Razmisli o tome koliko je Isusovim prvim učenicima bilo prirodno da svedoče za Njega. Ako je njima izgledalo prirodno i lako da to čine, uprkos stalnom protivljenju, zašto je tako često nama nezgodno i kako da savladamo prepreke?
2. U kojoj meri treba Crkva u Delima da bude danas nama uzor u evangelizaciji? U kojoj meri se mi kao Crkva razlikujemo od te prve Crkve? Na koji način je i naš svet različit? Koja načela evangelizacije kojima se služila Crkva u Delima možemo i mi da primenimo da bismo premostili te razlike?
3. Kada razgovaramo o svedočenju, možemo se osetiti razočarani što nemamo tako blizak odnos sa Bogom na kojemu bismo mogli da utemeljimo svoje svedočenje. Koliko treba da budemo osvedočeni u svoje hrišćanstvo da bismo mogli da ga podelimo s drugima? Sa druge strane, kako svedočenje drugima može da bude faktor u jačanju našeg odnosa sa Bogom?
4. Na početku proučavanja u toku ovog tromesečja, razgovarajte i nekim smernicama pravilnog svedočenja. Šta ne bismo smeli da činimo dok svedočimo? Zašto?
5. Kako da nađemo ravnotežu između nastojanja da ne uvredimo i uznemirimo ljude kojima pokušavamo da svedočimo i nastojanja da ih osvedočimo da je važno da se upoznaju sa Isusom?
6. Zašto je važno da shvatimo razliku između svedočenja i propovedanja?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Sledeće aktivnosti su namenjene (1) da pokrenu vernike u razredu da razviju svest o važnosti ličnog svedočenja i svedočenja cele crkve i (2) i da se postaramo da se ta svest sve više razvija u toku tromesečja.

Aktivnost – predlozi za pojedinačne aktivnosti:

Pripremi papir i olovku da vernike u razredu i zatražite da napišu imena trojice prijatelja za koje žele da se mole u toku ovog niza pouka. Ta tri imena treba da budu osobe koje vernici dobro poznaju i za koje bi želeli da se predaju Hristu. Pozovite vernike da se mole svakoga dana u toku ova tri meseca za svoja tri prijatelja i za priliku da im posvedoče. Neka papir sa imenima stave u svoju Bibliju kao podsetnik. Na kraju tromesečja treba da izveste razred kakav odgovor su dobili na svoje molitve.

Predlozi za zajedničke aktivnosti:

Kao razred, načinite pregled svedočenja i evangelizacije vaše mesne crkve. Sačinite spisak svih aktivnosti u kojima učestvuju vernici vaše mesne crkve i koje bi se mogle nazvati evanđeoskima, makar i u širem značenju tog pojma. Kada načinite listu, za koju vernici smatraju da je dovoljno opširna, rangirajte razne aktivnosti ili projekte prema tome koliko ispunjavaju evanđeoski nalog, dajući im ocenu od 1 do 10. Neka vernici dobiju priliku da izraze svoje mišljenje o uspešnosti tih aktivnosti. Sačuvajte listu da biste je mogli ponovo oceniti na kraju tromesečja. Uverite se da li su vernici promenili neka svoja gledišta o evangelizaciji.

Druga pouka

Ključni tekst: 1. Petrova 2,9.

Učenici će:

Saznati: Razgovarajte o tome šta znači imati sve snažniji lični odnos sa Bogom, i na koji način bi se taj odnos mogao preneti i na bližnje.

Osetiti: Osetite ohrabrenje i radost koje proizlaze iz saradnje sa Svetim Duhom i crkvom u služenju bližnjima.

Učiniti: Trudi se da se ostvare zajedniški ciljevi Hristove Crkve koja saraduje s Njime u radu na žetvenim poljima.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Radnici na žetvi

- A. Kako da se bliski odnos sa Gospodarem žetve pretvori u službu prilikom žetve?
- B. Koji su to zajednički ciljevi koje imamo sa Hristovom Crkvom?
- C. Koje zajedničke strategije primenjuju radnici na žetvi da bi ojačali delo?

II. Osetiti: Zajedničke radosti

- A. Na koji način izveštaji o napredovanju u svedočenju i evangelizaciji dodaju Božjoj slavi i ohrabruju Crkvi?
- B. Zašto je važno da saradujemo sa Svetim Duhom i u ličnom i u zajedničkom radu? Na koji način Sveti Duh unapređuje jedinstvo venrika?

III. Učiniti: Zajednički ciljevi

- A. U svojim mogućnostima za lično svedočenje, kako biste mogli da prenesete drugima ono što ste dobili u svom odnosu prema Hristu?

B. Kako da ohrabrimo svoje saradnike na poslu da rade za Hrista?

Ukratko rečeno: Kao udovi Tela Hristova, svaki od nas ima svoju ličnu službu da drugima obkav šta je Bog učinio za nas, kao i odgovornost da učestvuje zajedno sa celim Telom na lokalnom i globalnom planu.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Dvostruko pozvan, svaki vernik dobija i dva poziva od Boga: da bude spasen i da služi. Prvo i najvažnije, Bog nas poziva da uspostavimo odnos s Njime, a kao posledicu toga odnosa On nas poziva da obavimo svoju ličnu službu zajedno s drugima u delu misije i evangelizacije.

Samo za učitelje: Kako lako zaboravljamo (mi koji živimo u individualističkim kulturama u svetu) da je hrušćanstvo prvenstveno zajedništvo. Veliki deo Novog zaveta je upućen nama – grupi vernika koji imaju istu veru i koji rade zajedno da izgrade Bože carstvo. Osim kada svoju poruku upućuje nekome posebno po imenu, Pavle se obraća Božjem narodu kao Telu Hristovom. Mi smo pojeidnačni hrišćani jedino kada radimo u uskom zajedništvu s drugima, zajedništvu koje se može opisati kao Telo Hristovo.

Početna aktivnost: Neka vernici navedu primere zajedničkog rada na raznim područjima života. Primere možemo naći u sportu, na poslu, u pozorištu, u restoranima, na građevinama i na mnogim drugim mestima. Kada deluju na najbolji mogući način, te grupe rade sa zajedničkim ciljem. Izabetite jedan od tih primera i razmatrajte pojedinačne uloge u okviru grupe. Očigledno, iako postoje razne uloge u okviru grupe, postoje i mnogi drugi pojedinci izvan grupe koji doprinose uspehu grupe, kao što su upravnici, medicinski radnici, vodonoše, da ne spomenemo druge. Koliko je mnogo važnije zajedničko delovanje svake mesne crkve i svakog vernika u daleko važnijoj misiji objavljivanja svetu vesti spasenja i poruke Božje ljubavi?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Ova deo pouke pruža nam priliku da razmatramo biblijske tekstove koji opisuju pojeeinačne i grupne uloge u evanđeoskoj misiji koju Bog želi da poveri svom narodu.

Komentar Biblije

I. Pomiriti Božji narod s Bogom (Razmotri tekstove u 2. Korinćanima 5,15-20 u razredu!)

Kada počnemo da cenimo ono što je Bog učinio za nas, ubrzo shvatamo da ono što je učinio nije bilo samo zbog nas. Osim toga, shvatamo da imamo nešto tako značajno i veliko da moramo o tome da progovorimo drugima. Ono što je Bog učinio za nas iz ljubavi prema nama pokreće nas da mu omogućimo da učini još više preko nas. Mi postajemo predstavnici nade i ambasadori pomirenja. To ostaje Božje delo, ali mi postajemo sredstvo preko kojega se to delo širi po svetu.

Razmotri i ovo: Manjak poštovanja prema onome što je Bog učinio za nas možda je razlog što ljudi ne stavljaju evangelizaciju na prvo mesto. Kako da se tome pomogne?

* Koje je značenje reči „pomirenje“ u ovim stihovima? Šta to dodaje našem razumevanju evanđelja i širenja evanđelja?

II. Opremanje za Božje delo (Razmotri tekst u Efescima 4,11-13. u razredu!)

Dok je Pavle putovao unaokolo i osnivao crkve, pokazivao je važnost osnovne crkvene strukture, objašnjavajući da je Bog odredio uloge koje se međusobno dopunjuju tako da razni pojedinci mogu da služe crkvenom zajedništvu. Jasno, ta podela uloga i rada zahtevala je neku vrstu organizacijske strukture s posebnim namenama koja će opremiti Božji narod za njegovu misiju, za obavljanje Božjega dela, za izgradnju Njegove Crkve.

Uzmi u obzir i ovo: Kako da uspostavimo ravnotežu između uloge posebne, profesionalne službe i ideje da mi svi imamo službu i ulogu da obavimo u evangelizaciji? Kakva je opasnost od suvišnog usredsređivanja na posebnu, profesionalnu službu ili sa druge strane na opštu službu svih vernika?

III. Sejanje i prikupljanje roda (Razmotri tekst u Jovanu 4,35-41 u razredu!)

Kada razgovaramo o evangelizaciji, naša prva misao je neki veliki javni program evangelizacije. To je jedan oblik evangelizacije, ali, u mnogo slučajeva, to je samo deo dugotrajnog procesa. Sve više i više, o takvim događajima se govori

kao o „prikupljanju roda“. Umesto da se posmatraju kao potpuna evangelizacija , takvi događaji najbolje deluju kao deo šireg plana, u kojemu se sjedinjuju napori crkava i pojedinaca na određenoj teritoriji, ponekad u razdoblju od nekoliko godina. Možda ćemo uspeti da shvatimo i više od tog procesa koji Isus opisuje u ovim stihovima.

* Kako nas ovaj model sejanja i prikupljanja roda hrabri kada ponekad vidimo malo roda posle naših evangelizacionih napora?

IV. Silom Svetoga Duha celom svetu (Razmotri tekstove u 1. Solunjanima 1,5-8. i u Delima 14,27. u razredu!)

Pavle i Varnava su bili poslani u celi tada poznati svet da objavljuju radosnu vest o Isusu Hristu. Kada su se vratili u Antiohiju, crkvi koja ih je poslala, dali su svoj izveštaj, govoreći vernicima šta je Sveti Duh učinio na područjima koja su posetili. To su bili prvi među „misionarskim izveštajima“, čija tradicija se i danas neguje u Crkvi. Takvi izveštaji treba da ohrabre crkvu kada vidi uspehe i Boga na delu i da ih pozovu da ostanu verni zadatku koji još treba da se dovrši.

Uzmi u obzir i ovo: Zašto su „misionarski izveštaji“ važni u životu Crkve?

* Kako mi, kada razgovaramo o delu evangelizacije, uspostavljamo ravnotežu između našega rada i delovanja Svetoga Duha?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Kada govorimo o tome da je svaki vernik i propovednik, možemo doći u iskušenje da radimo nezavisno umesto da se usredsredimo na činjenicu da svaki vernik mora da ispuni ulogu u jednom aktivnom i uspešnom zajedništvu koje je i samo po sebi uspešan svedok. Lesli Njubigin nas podseća da je crkveno zajedništvo samo po sebi jedan od najvećih dokaza u prilog evanđelja: „Kako bi moglo biti moguće da je evanđelje verodostojno, ako ljudi treba da poveruju da je snaga koja treba da ima poslednju reč u ljudskim poduhvatima predstavljena čovekom koji visi na krstu? Predlažem da je jedini odgovor, jedina hermeneutika evanđelja, skup ljudi i žena koji mu veruju i žive po Njemu.“ (The Gospel in a Pluralistic Society (Grand Rapids. Michigan, Eerdmans Publishing Co, 1989) p. 227.

Pitanja za primenu:

1. Kako vaša mesna crkva uspešno radi kao tim kada želi da zadovolji potrebe ljudi i da širi evanđelje u vašoj društvenoj sredini? Kako bi se ti napori mogli unaprediti?
2. Šta je važnije i zašto: da vernici crkve budu obučeni da evangeliziraju ili da vide šta uspešno čine pošto imaju potencijal da evangeliziraju?
3. U svetlosti modela o sejanju i prikupljanju roda koji Isus objašnjava u Jovanu 4, kako da najbolje definišemo evangelizaciju?
4. Kojim opasnostima se izlaže crkva koja se zaustavila na sejanju? Šta to može da znači? Koju ulogu ima Sveti Duh u sprečavanju da se to dogodi?
5. Kako neka crkva može, podupirući „žetoece“ da zanemari „sejače“? Kako bismo mogli da obučimo vernike da postanu bolji „sejači“?
6. Ako je svaki vernik i propovednik i evanđelista, na koji način su vernici odgovorni pred crkvom za tu službu? Ili smo odgovorni samo pred Bogom? Objasni svoj odgovor, utemeljen na Pismu.
7. Misionarski izveštaji nas ponekad mogu dovesti u iskušenje da postanemo trijufalisti, usmereni sami na sebe, ili da izopačivanje istine. Koja su načela pričanja dobrih izveštaja iz misionarskih područja?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Ova aktivnost treba da posluži kao primer mnogih aktivnosti i programa koje Crkva i njeni vernici obavljaju u svetlosti modela koji je Isus objasnio u Jovanu 4,35-41. To treba da pokrene vernike u razredu da razmisle o raznim aktivnostima koje mogu da se smatraju evangeoskima i da vrednuju uloge koje svi vernici mogu da imaju u svedočenju Crkve.

Aktivnost – predlozi za zajedničke aktivnosti

Kao razred, provedite neko vreme razmatrajući evanđeoske aktivnosti vaše crkve kao dela procesa rastenja – sejanja i prikupljanja ploda. Na komadu papira načinite tri kolone: „sejanje“, „zalivanje“ i „žetva“. Zatražite od vernika da navedu aktivnosti, događaje ili programe koje je vodila crkva i koje bi se mogle uklopiti u jednu od te tri kolone. Pogledajte zatim kako se te tri kolone mogu spojiti zajedno u jedan plan evangelizacije. Ukoliko crkva nema više od nekoliko aktivnosti u svakoj koloni, tada je to znak da se vernici moraju usredsrediti na to područje aktivnosti crkve. Završite molitvom da Bog pomogne crkvi u tim

aktivnostima, zatražite da Bog upotrebi programe crkve i njene vernike da pripreme žetvu za Njegovo carstvo u vašem mestu.

Treća pouka

Ključni tekst: Efescima 4,11.12.

Učenici će:

Saznati: Prepoznajte kakve duhovne darove imate i kako se ti darovi koriste u evanđeoskoj aktivnosti mesne crkve.

Osetiti: Postavite svesni zavisnosti crkve od duhovnih darova vernika, kao i zavisnosti crkve od Svetoga Duha za korišćenje duhovnih darova u radu crkve.

Učiniti: Koristite obilno svoje duhovne darove na izgrađivanju Hristovog Tela.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: ustanoviti koje duhovne darove imamo

A. Kako seminari za otkrivanje duhovnih darova, pretnodno iskustvo u službi, zahtevi za službom u crkvi pomažu da se crkva i vernici obaveste o prirodi duhovnih darova za službu, koj stoje crkvi na raspolaganju?

B. Kako se pojedinačne duhovne službe uklapaju u zajedničko delo crkve na spasavanju duša?

II. Osetiti: stvoreni da pomažu

A. Zašto Sveti Duh daje svoje darove?

B. U kojoj meri je delovanje crkve zavisno od darova koje je Sveri Duh darovao vernicima ua službu?

III. Učiniti: Velikodušno deljenje

- A. U kojoj meri bi se naše službe promenile kada bismo bili velikodušniji u upotrebi naših duhovnih darova?
- B. Koje korake svaki od nas treba da preduzme da bi otkrio svoje darove i uključio ih u ostvarenje misije crkve?

Ukratko rečeno: Sveti Duh je dao svoje duhovne darove vernicima i za naše pojedinačno svedočenje i za zajedničke službe crkve i On nas poziva da budemo velikodušni u upotrebi tih darova.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Pošto Sveti Duh daje svoje duhovne darove crkvi, svaki vernik je osposobljen da učestvuje zajedno s ostalim vernicima u velikom delu širenja evanđelja.

Samo za učitelje: Posluži se sledećim razmišljanjem o darovima da bi pomogao vernicima da cene činjenicu da su duhovni darovi direktno osposobljavanje Hristovog Tela Svetim Duhom da bi se crkva osposobila za svoje delo evangelizacije i svedočenja.

Putujući sa Istoka, mudraci su došli noseći carske darove za novorođenog Kneza mira. Zlato. Mirisi. Miro. Carski darovi za carskog princa (Matej 2,11).

U toku dve hiljade godina ova priča se ponavljala u životu svakog vernika kada se ponovo rađao blagodaću verom u Božje „carsko sveštenstvo“ (1. Petrova 2,9). Pozvani iz tame neverovanja, ovi carski sveštenici sada služe Velikom prvosvešteniku i suverenom Bogu protiv kojega su se nekada podizali. I kao i u prvobitnoj priči, tu su carevi koji kreću na putovanje – trojica careva koji donose darove u počast novorođenog života. Međutim, ovaj put darovi su nebeski i večni kao i car koji ih nosi – darovi milosti, izlečenja, učenja, proroštva, vođstva.

Zlato ima promenljivu vrednost. Mirisi i miro vremenom gube snagu. Međutim, duhovni darovi trojice mudrih večnih Careva Neba nikada ne gube vrednost, carski darovi carskih Vladara dati da opreme carsko sveštenstvo svih vernika da spasava duše.

Razgovarajte o ovome: Šta znači pripadati „carskom sveštenstvu“ vernika? Na koji način to treba da utiče na naš način života? Kako se osećate kada znate da su Otac i Sin preko Osobe Svetoga Duha došli k nama prilikom našeg novorođenja (isto onako kao što su trojica mudraca sa Istoka došla Isusu

prilikom Njegovog rođenja) da nam poklone bogatstva Neba? Kako ta činjenica treba da utče na naše poštovanje Boga i na naše vrednovanje Njegovih duhovnih darova?

KORAK 2 - ISTRAŽI

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke nam pruža mogućnost da istražimo primere i savete prvih hrišćanskih vernika o tome kako da vernici Crkve upotree svoje duhovne darove da bi proširili radosnu vest o Isusu.

Komentar Biblije

I. Omogućiti Božjoj velikodušnosti da poteče (Razmotri tekst u 1. Petrovoj 4,10.11. u razredu!)

Biblija nam kaže da smo svi mi dobili duhovne darove od Svetoga Duha i da ih moramo upotrebiti u službi Bogu, evanđelju i svetu. Tekst u 1. Petrovoj 4,10 poziva nas: „Služite se među sobom svaki darom koji je primio!“ Ovaj stih je poziv na pristavsku službu našim darovima, sposobnostima, i prilikama. Taj poziv znači da treba da se potrudimo da prepoznamo svoje duhovne darove, da ih razvijamo i upotrebljavamo na najbolji način u Božjem delu. Međutim, moramo imati na umu da je to delo na slavu Bogu: jer se samo Božja velikodušnost, a ne naša, pokazuje preko nas u obalvjanju Božjeg dela!

Uzmi i ovo u obzir: Šta za nas znači da se služimo darovima koje smo dobili od Boga?

* Na koji način nam zamisao o pristavskoj službi pomaže da bolje razumemo zašto treba i kako treba da se služilo duhovnim darovima?

II. Poslani Svetim Duhom (Razmotri tekst u Delima 13,1-5 u razredu!)

Izveštaj u Delima izričito navodi Svetoga Duha kao božansku Osobu koja je izabrala Pavla i Varnavu kao prve internacionalne misionare hrišćanske Crkve. Starešine Crkve su se molile i postile i svakako osetile poziv Svetoga Duha da stave svoje ruke na Pavla i Varnavu. Tekst izričito kaže da su ljudske ruke bile stavljene na apostole, ali je Sveti Duh izabrao apostole za njihovu službu. Izgleda kao da su ove starešine bile tako povezane sa Svetim Duhom da se za njihova dela moglo kazati da su dela Svetoga Duha.

Uzmi i ovo u obzir: Kako da sačuvamo pravu ravnotežu između ljudskih odluka i planova i vođstva Svetoga Duha?

III. Punina darova Svetoga Duha

(Razmotri tekstove u 1. Korinćanima 12,27-31. i u Efescima 4,11.12. u razredu!)

Na nekoliko mesta u Novom zavetu apostoli navode listu uloga i darova u Crkvi da bi naglasili raznolikost tih darova. Međutim, ove liste opisuju i jedinstvo namere u raznolikosti darova. „A vi ste tijelo Hristovo i udi među sobom!“ (1. Korinćanima 12,27) Crkva najbolje deluje kada se te mnogobrojne uloge zajednički ispunjavaju. Mi ne možemo očekivati jednoobraznost u Crkvi – mi svi ne izgledamo jednako, ne mislimo jednako, niti se ponašamo jednako. U stvari, upravo tu raznolikost treba da posmatramo kao izvor zdravlja i snage celoga Tela.

Uzmi i ovo u obzir: Kako da naučimo da obraćamo veću pažnju da razlike među vernicima u crkvi? Kako da te razlike shvatimo kao izvor snage?

* U čemu je važnost teksta u 1. Korinćanima 12 kao uvoda u poglavlje ljubavi – 1. Korinćanima 13?

IV. Bogoslužjenje, rad i rasteenje zajedno

(Razmotri tekstove u Delima 2,40-47. i 6,1-7. u razredu!)

Prva Crkva, opisana u Delima usredsređivala se na zajedništvo i na misiju. Vernici su na praktičan način zajednički živeli i tako organizovali svoje rukovođenje da se iskoriste sva područja nadarenosti (Dela 6,1-7). Ova struktura organizacije je podržavala i izgrađivala novoformiranu grupu vernika u novu vrstu zajedništva. Ona je služila i kao primer novog načina života verom u Boga. Ovo zajedništvo je služilo i kao temelj za objavljivanje radosne vesti o Hristu, ali i kao mesto kojemu pripadaju novi vernici. Zajednički slaveći Boga, razmenjujući iskustva, i radeći, ovi rani vernici su privlačili nove vernike, a Bog je delovao preko njihovog zajedništva da rastu u veri i po broju.

Uzmi i ovo u obzir: U kojoj meri opisi rane Crkve u Delima mogu da posluže kao model kako b trebalo da Crkva danas izgleda?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Biblijski saveti i primeri šta znači biti deo crkve kao grupa vernika usredsređeni su i na naše pojedinačno predanje i na uloge koje imamo u okviru grupe. Zajedništvo je sigurno nešto daleko

veće od zbira pojedinih delova. Zajednički mi možemo iskoristiti većinu prednosti koje imamo kao pojedinci.

Pitanja za primenu:

1. Koliko je raznolikost duhovnih darova važna za život cele Crkve? Zašto Bog nije dao iste darove svim vernicima?
2. U čemu je razlika između duhovnih darova i prirodnih sposobnosti? Iako smo duhovne darove dobili prilikom novorođenja, zašto na njima treba da radimo i da ih usavršavamo?
3. Zašto izgleda da su duhovni darovi nejednoliko raspoređeni? Zašto je važno da budemo zadovoljni kada vidimo da neko ima više darova od nas?
4. Na koje načine mesna crkva može da bolje prepozna, razvija, podržava i upotrebljava duhovne darove svojih vernika?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Ove aktivnosti treba da povežu posebne duhovne darove sa stvarnim idejama i prilikama za evangelizaciju.

Aktivnost – predlozi za pojedinačne aktivnosti

Pozovite vernike da provedu vreme u razmišljanju o onome u čemu znaju da su dobri, šta uživaju da čine, o prilikama da upotrebe svoje darove da predstave Boga drugima s kojima se druže, a posebno onima za koje se mole.

Predlozi za zajedničke aktivnosti

Često, kada planiramo neki evanđeoski program, prvo stvaramo plan evangelizacije, i tek onda tražimo ljude čije uloge plan zahteva. Možda bi bilo bolje da prvo razmatramo kakve darove imamo i na koji način da ih na najbolji način iskoristimo u nekom evanđeoskom programu ili planu. Zatražite od vernika da govore o darovima koje su otkrili jedan u drugome. Sačinite listu tih darova i razmatrajte ih zajednički. Koju vrstu evangelizacije možemo najbolje da izvedemo tim darovima? Počnite da planirate pothvat koji najbolje odgovara kontekstu i načinu doseganja do vaše okoline. Molite se da vas Bog vodi u svemu što planirate.

Četvrta pouka

Ključni tekst: Dela 9,36.

Učenici će:

Saznati: Opišite kako načn života može da pokaže prijateljima, porodici, susedima i saradnicima Božju silu preobražavanja života.

Osetiti: Potrudi se da pokažeš lepotu i dobrotu Božju načinom na koji živiš.

Učiniti: Pokaži Božju ljubav i saučešće prema ljudskom rodu načinom svog života i ponašanja prema bližnjima.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: kao knjiga

- A. Koji aspekti svakodnevnog života pokazuju prijateljima i susedima šta je Bog učinio u tvom životu?
- B. Kako se Hristos izjednačio s onima koje je došao da spase? Kako je pokazao da zna njihove potrebe, da ih prihvata i voli onakve kakvi su?

II. Osetiti: Služba od srca

- A. Kakva osećanja se razvijaju kada se neko srdačno stara o nama?
- B. Kako naša gostoljubivost privlači druge da služe Hristu?
- C. Koji drugi aspekti Božje dobrote i lepote se otkrivaju u načinu kojim živimo?

III. Učiniti: evangelizacija gostoljubljem

- A. Kako se možemo uživati u potrebe drugih u našem susedstvu i na radnom mestu?
- B. Šta u službama crkve najviše dira naše srce i kako da iskoristimo to razumevanje kada želimo da se približimo drugima?
- C. Šta bismo mogli da učinimo za druge čime bismo prikazali delovanje Svetoga Duha na naše srce?

Ukratko rečeno: Delovanje Svetoga Duha na naše srce se pokazuje načinom na koji živimo svoj život, službom ljubavi i saučešća drugima.

KORAK 1 - MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteenju: Uspešan način svedočenja životom je prirodna posledica posvećenog života.

Samo za učitelje: U ovoj vrlo praktičnoj pouci mi se usredsređujemo na življenje pravim hrišćanskim životom, u kojemu ko smo ima prednost pred onim što govorimo da verujemo. Pozovite vernike da razmotre sledeće poslovice kao način da sebe pokrenemo da shvatimo koliko je važno da mi kao hrišćani svojim delima ljubavi podupiremo svoje reči.

„Rečima se ne može skuvati pirinač!“ – kaže jedna stara kineska poslovica.

„Obećanje je oblak; ispunjenje je kiša!“ – arapska poslovica.

„Između govorenja i činjenja mogu se poderati mnogi parovi cipela!“ – kažu Italijan vrlo mudro.

„Kada dela govore, reči nemaju šta da dodaju!“ – kaže afrička poslovica.

„Siromah koji hodi u bezazlenosti svojoj bolji je nego opaki usnama svojim koji je bezuman.“ – zapisao je jedan od najmudrijih ljudi koji su ikada živeli (Priče 19,1)

Uzmi u obzir i ovo: Zašto se delima više veruje nego rečima? Šta se događa kada se reč i dela neke osobe ne slažu? Šta je tome uzrok? Kada bi se tvoje svedočenje izrazilo nekom poslovicom tvojih bližnjih, kako bi glasila ta poslovica?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Pažljivo proučite sbe tekstove za svaki deo pouke, i tražite ključnu misao. Posebnu pažnju posvetite petom delu „Sila Reči“, jer on predstavlja ključ življenja posvećenim životom.

Komentar Biblije:

I. Otvoreno pismo – istinito ili falsifikovano? (Razmotri tekst u Jovanu 13,35; i u 2. Korinćanima 3,2.3 u razredu!)

Kakva je razlika između pravog i lažnog Hristovog sledbenika? U Jovanu 13,35 dat nam je jasan znak po kojemu se prepoznaju istinski Hristovi sledbenici – koji pokazuju hristoliku ljubav bez sebičnosti ili oholosti. To je ljubav koja priznaje dostojanstvo svakog čoveka pokazivanjem uslužnosti, nežnosti i dragovoljnosti.

Vernici u Korintu su bili otvoreno pismo koje je svako mogao da čita, pokazivali su istinsku promenu srca – dozvoljavajući Svetome Duhu da piše svoju poruku na tablicama ljudskog srca umesto na kamenim tablicama (2. Korinćanima 3,3; Jeremija 31,33).

Razmotri i ovo: Pročitaj sledeće tekstove i odgovori na pitanja: Jeremija 17,1; 2. Mojsijeva 31,18; Jezekilj 36,25-27; Jeremija 32,38-40.

Zapazite da se greh služi gvozdenom pisaljkom s vrlo oštrim dijamantskim vrhom da se upiše u naše srce (Jeremija 17,1). „Imena idola su bila zapisana takvom pisaljkom na rogovima njihovih oltara. Zamisao je bila da je Judin greh zapisan kao na kamenu. Kolike li razlike kada se Božja Reč upisuje u srce (Jeremija 31,33)?“ (The MacArthur Study Bible, beleška o tekstu u Jeremija 17,1) Zapazite kakvim instrumentom se Bog služi kada svoj zakon upisuje u naše srce (2. Mojsijeva 31,18). Gvožđe ukazuje da je srce grešnike nepokorno. Suprotno tome, Božji prst pokazuje Božju želju da tu tvrdoću zameni mesom i da u njemu zapiše svoj zakon. Kako se Božji zakon premestio sa „kamenih tablica“ u naše srce? Šta znači da imamo Božji zakon zapisan u našim srcima? (Vidi Jezekilj 36,25-27!)

II. Visoka nezaposlenost (Razmotri tekst u Mateju 9,36-38. u razredu!)

Isus je video da se mnogo posla mora obaviti za Njegovo carstvo i da ima malo poslenika. Umesto da pozove svoju malu grupu učenika da rade brže ili duže, Hristos ih poziva da se mole Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju (Matej 9,38). Na temelju te rečenice, ko je odgovoran za žetvu?

Razgovarajte o ovome: Zašto je Hristos pozvao svoje učenike da se mole za više posledika umesto da sami više rade? Koliko vremena provodimo u molitvi umesto na radu? Šta je lakše, i zašto – da se molimo ili da radimo? Kakav je odnos između rada i molitve? Kako suviše malo molitve utiče na naš rad? Kako suviše malo rada utiče na naš molitveni život?

Uzmi u obzir i ovo: „Kada god se povećava delatnost i kada ljudi postižu uspehe u ma kom radu za Gospoda, postoji opasnost da se pouzdaju u svoje ljudske planove i metode. Tada postoji sklonost da se manje moli i da se ima manje vere. Kao i učenici, i mi se nalazimo u opasnosti da izgubimo iz vida svoju zavisnost od Boga i da pokušamo da od svoje delatnosti načinimo spasitelja. Potrebno je da stalno gledamo na Isusa, shvatajući da je Njegova sila ta koja obavlja posao. Dok ozbiljno radimo da spasavanju izgubljenih, moramo odvojiti vreme i za razmišljanje, za molitvu i za proučavanje Božje Reči. Samo posao obavljen uz mnogo molitava i posvećen Hristovom zaslugom, na kraju će se pokazat uspešan za dobro.“ (DA 362)

III. Uklopiti se u kulturu (Razmotri tekstove u 1. Korinćanima 9,20-22; Jevrejima 4,15.26 u razredu!)

Pavle je bio osetljiv na potrebe, sistem vrednosti i okolnosti svojih različitih slušalaca. On se trudio da ih nepotrebno ne uznemirava niti zbunjuje svojim nadmoćnim znanjem i iskustvom. Trudio se da upozna njihove interese i da se sretne s njima tamo gde jesu, da govori tako da mogu da ga razumeju, iako se nikada nije upuštao u kompromis s načelima. Pavle je prilagođavao svoje metode da bi zadobio ljude za Hrista. On se više brinuo za uspešnost svoga propovedanja nego li za svoja prava i znanje.

Sam Isus se služio ovom metodom (Vidi Jovan 1,14; Jevrejima 4,15.16). Odučući se svojih prava i sile, Isus je postao jedan od nas, trpeći patnje života koje i mi trpimo. Kao Onaj koji ima razumevanja za naše slabosti i koji je bio kušan u svemu kao i mi (Jevrejima 4,13), On sada služi kao naš nebeski Prvosveštenik.

Uzmi i ovo u obzir: Pročitaj glasno tekst u 1. Korinćanima 9,22.23. Zašto se Pavle služio tom metodom da se približi ljudima? Koliko je uspešna bila ta njegova metoda? Kako to znamo? Na koji način Isusov primer ukorava našu oholost i, ponekad, naše odvajanje od nevernika? Kako da ovu Isusovu metodu uključimo u svoj život?

IV. Prijatelji i protivnici (Razmotri tekst u Marku 5,1-20 u razredu!)

U ovom snažnom tekstu u Evanđelju po Marku demoni vrište, svinje grokću, i narod traži od Isusa da ode iz njihove sredine. Isus šalje nekadašnjeg opsednutog svojim takozvanim protivnicima i pretvara ih u prijatelje.

Uzmi i ovo u obzir: Dekapolis grčko-rimsko područje, koje su pre nekoliko stoleća naselili grčki trgovci, bilo je naseljeno pretežno neznabošcima, uz veoma malo Jevreja. Iako ti ljudi, bar u početku, nisu slušali Isusa, bili su otvoreniji prema jednome iz svoje sredine, u čijem životu je došlo do tako vidne promene. Uspešnost svedočenja tog čoveka videla se jasno malo kasnije kada se Hristos vratio i kada su se „ljudi okupljali oko Njega i kada su za tri dana, ne samo stanovnici jednog grada, već i hiljade njih iz cele okolne regije, čuli vest spasenja.“ (DA 340.341)

Zašto je Isus tražio od opsednutoga da se vrati svojim prijateljima i da im kaže šta je Bog učinio za njega? Zašto ga Isus nije prvo obučio za rad zajedno sa svim ostalim svojim učenicima i tek onda poslao na posao da objav svoje svedočanstvo?

V. Sila Reči (Pročitaj glasno u razredu tekst u Jovanu 17,11-19. i u Kološanima 4,2-6!)

U ovoj Hristovoj molitvi od srca u Evanđelju po Jovanu, nalazimo tajnu sle koja nam je potrebna. Isus je jasno objavio nekoliko važnih tačaka, koje su iznesene u delu pouke za četvrtak.

Važno je da shvatimo da je ključ življenja u svetu, a ne biti deo sveta, posvećenje istinom, kao što se vidi iz Božje Reči. Kako se to može dogoditi?

„Hristov sledbenik postaje posvećen (odvojen za svetu upotrebu, očišćen i učinjen svetim) verovanjem u Božju Reč i poslušnošću Božjoj Reči (Jevrejima 4,12). Takav je već prihvatio oprostenje putem Hristove žrtvene smrti (Jevrejima 7,26.27). Ali, svakodnevno proučavanje Božje Reči očišćava naš um i srce. Pismo ukazuje na greh, pokreće nas da ga priznamo, obnavlja naš odnos sa Hristom i vodi nas natrag na pravi put.“ (Life Application Study Bible – Grand Rapids: Zonervan, 2000 – beleška o Jovanu 17,17, p. 1859)

Pošto smo posvećeni Božjom Rečju, ispunjeni smo Njegovom radošću i spremni da budemo poslani u svet kao Njegovi predstavnici, koji se mole za prilike da s drugima govore o Isusu.

Tekst u Kološanima 4,2-6. opisuje proces uspešnog svedočenja za Isusa: (1) provoditi vreme u redovnoj iskrenoj molitvi, (2) ostati budan, gajeći duh radosne zahvalnosti prema Bogu, (3) moliti se za sebe i za druge da imamo priliku da svedočimo za Isusa, (4) da mudro postupamo s drugima, na najbolji način koristeći prilike koje nam se pružaju, (5) postupajući prema svakom pojedincu na taktičan i ljubazan način. Kada je naš govor „solju začinjjen“ biće daleko od grubosti i neljubaznosti. Biće, umesto toga, miris života na život.

Uzmi u obzir i ovo: Tekst u Jovanu 17 i u Kološanima 4 je ključni tekst i daje nam plan kako da živimo istinskim životom evangelizacije i svedočenja. Zašto je svakodnevna primena Božje Reči tako važna? Kako da primenimo Božju Reč u svom životu?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Cilj ove aktivnosti je da pomogne vernicima da vide kako se Isus odnosio prema raznovrsnim pojedincima. Iako su mnogi susreti bili uspešni, bilo je i takvih pojedinaca koji su odbacili Njegovo svedočenje. To treba da nas ohrabri u našem odnosu prema bližnjima.

Aktivnost: Služeći se tablom ili velikim komadom papira, načini prikaz sličan ovome i povedi vernike dok se budu trudili da ga popune:

UZIMATI KONTEKST U OBZIR: Hristova metoda

Ko	Šta znamo o njemu	Izražene potrebe	Neizražene potrebe	Šta je Isus učinio za njega	Rezultat
Jovan Krstitelj Luka 7,18-23					
Žena na Studencu Jovan 4,13					
Oduzeti Čovek Jovan 5,1-15					
Udovica na Pogrebu Sina, Luka 7,11-17.					
Zakhej, Luka 19,1-10					
Juda Iskariot Jovan 13,1-5. 21-30.					
Nikodim, Jovan 3,1-21; 7,50-52; 19,39.40.					
Toma, Jovan 11,14-16; 20,24-29.					
Pilat, Jovan 18, 33 do 19,1					

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Nabavi materijala za pisanje tako da razred može da precrta gornji dijagram i da ga upotrebi u ovoj konačnoj aktivnosti. Ako možeš načini unapred kopije dijagrama i podeli ga vernicima. Rubrika „Šta ja mogu da učinim za njega“ je planirana da unese bliskost u ove odnose i nije namenjena samo formalnom ispunjavanju. Odgovor može da glasi: „moli se da izdrže probu koja im se sprema“ ili „pokaži im podršku pozivajući ih na obrok“ i slično.

Aktivnost: Proučavajući dijagram šta možemo da naučimo od Isusa i Njegove metode postupanja prema raznolikim ljudima. Misli o ljudima koje poznaješ i načini sličan dijagram. U rubrici „Šta je Isus učinio za njih“ promeni ime i napiši „Šta sam ja učinio za njih“. Moli se za priliku da poslužiš svakoj osobi i onda napiši rezultate u konačnoj koloni.

Peta pouka

Ključni tekst: 2. Kornćanima 3,2.

Učenici će:

Saznati: Objasni zašto je važno da se evanđelje postepeno objavljuje, počevši od jednostavnih istina o međusobnim odnosima i da se tek onda pređe na značajne stine koje traže predanje celog čoveka.

Osetiti: Imaj saosećanja i prema fizičkim potrebama ljudi i prema njihovim duhovnim potrebama.

Učiniti: Osiguraj nežnu, zaštitničku okolinu za rastenje semena evanđelja u onima kojima služiš.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Od odnosa prema predanju

- A. Kako je Isus gledao na potrebe semena evanđelja koje je bilo posejano u Njegove učenike i u druge Njegove slušaoce?
- B. Zašto se istine koje grade odnos sa Bogom moraju objaviti pre značajnih istina koje pozivaju na predanje i na promenu?
- C. Kako nam otvorena pitanja pomažu da razumemo stepen duhovnog rasteња onh s kojima radimo?

II. Osetiti: Brižni Pastir

- A. Zašto je važno da se postaramo i da duhovne i za fizičke potrebe ljudi u našoj službi? Kako nam je Isus pružio primer na tom području?

- B. Koji primer iz Hristove službe nam pokazuje da je bilo ljudi koji su prihvatili Njegovo nastojanje da im pomogne u zadovoljavanju fizičkih potreba, ali su odbijali duhovne istine koje im je propovedao?

III. Učiniti: Zaštititi nežno rasteenje

- A. Koji su to razni izazovi s kojima se suočavaju mladi hrišćani u našim porodicama i društvu?
- B. Kako da negujemo i zaštitimo te mlade hrišćane dok razvijaju čvrstinu svoje vere?

Ukratko rečeno: Prvo treba da predstavimo evanđeoske istine koje navode duše da uspostave spasonosni odnos ljubavi sa Hristom i tek onda da pozovemo mlade vernike na predanje poslušnost.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteenju: Služenje ljudima i njihovo vođenje da uspostave bliži odnos sa Hristom, zahtevaju stpljenje i planiranje.

Samo za učitelje: Korisno je za uspostavljanje dobrih običaja u svedočenju i poučavanju, ako gledamo na način na koji su Isus, Pavle i Petar vodili ljude Bogu redosledom koji je uzimao u obzir potrebe i logiku.

Početna priča: Zamislite da je vaš prvi dan u školi uopšte. Uzbuđeni ste i nervozni, jer se pitate kakvo će to biti iskustvo. Ulazeći u učionicu, bili ste srdačno pozdravljeni od strane nastavnika, koji vas je pozvao da sednete za sto pun knjiga. Posle zvona, nastavnik traži od vad da otvorite knjigu iz fizike i da nađete poglavlje pod naslovom: „Kvantna mehanika i integrali“. Pošto još niste naučili da čitate, bilo vam je prilično teško da nađete stranicu. Počinjete da sumnjate da li ste dovoljno pametni da budete u školi.

Uzmite u obzir i ovo: Iako nikada ne biste očekivali od učenika prvog razreda da obavi posao srednjoškolca, u svojoj dobronamernoj revnosti u svedočenju, mi pokušavamo da sa suštinom Biblije upoznamo nekoga koji još nije ni uspostavio odnos prema Bibliji i njenim osnovnim učenjima.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

I. Hrišćanska služba

(Razmotri rekvizite u Mateju 25,35-40 u razredu, zajedno s tekstovima u 5. Mojsijevoj 15,7-11; u Jovu 29,12-16 i Isaiji 58,7!)

Dela koja su ovde navedena su jednostavno hranjenje gladnih, davanje žednome nešto da popije, ukazivanje gostoprimstva putnicima i strancima, odevanje onih u potrebi, posećivanje onih koji su bolesni ili u zatvoru. Ova dela ljubav ne zahtevaju nikakvu posebnu obuku ili veštinu, već samo srce puno ljubav prema onima koji su u potrebi. Osm toga, Isus nam obećava, ako to budemo činili drugima, da će nam se računat kao da smo Njemu učinili.

Staranje o siromašnima i potrebnima je oduvek bilo oznaka onih koji vole Boga. Već u Mojsijevo doba, Izrailjcima je bilo rečeno da ne otvrdnu svoje srce niti da zatvore svoju šaku prema siromašnom bratu (5. Mojsjeva 15,7). Razmatrajući svoj život, Jov se seća da je pomagao siromašnima, siročadi, udovicama i da je bio kao otac potrebnima (Jov 29,16).

Razmotri i ovo: U tekstu u Isaiji 58,6 post koji Bog bira je veoma sličan listi koja se nalazi u Mateju 25,35-40. Uporedite ove dve liste i zabeležite sličnosti. Zašto su ova dela ljubavi tako važna Bogu? Zašto služimo Isusu kada pomažemo napaćenima i onima u potrebi? Koje primere daje Biblija u olakšavanju fizičkih patnji ljudi čak i pre nego što smo se pozabavili njihovim duhovnim potrebama?

II. Mleko, a tek onda čvrsta hrana (Čitaj glasno tekst u 1. Petrovoj 2,1.2 i u 1. Korinćanima 3,1-3 u razredu!)

Ova teksta govore o mleku kao o hrani za one koji su mladi u veri. U 1. Petrovoj 2,2. vidimo da se mlad u veri pozivaju da budu željni razumnoga i pravoga mleka da bi postali jači u veri. Da bi mogli da iskuse to rasteenje, prethodni tekst im ukazuje na potrebu da odbace svaku zlobu, prevaru, licemerstvo, zavist i ogovaranje.

Na nesreću, izgleda da su se vernici u Korintu i dalje borili s tim manama (1. Korinćanima 3,3). Kao posledica, njihovo hrišćansko rasteenje je bilo ometeno, i oni još nisu bili spremni da nauče dublje duhovne istine koje je Pavle želeo da im propoveda.

U duhovnom, kao u fizičkom, negovanju, prehrambena progresija polazi od osnovnog mleka do čvršće hrane – vrste koja se može lakše provariti kada novi vernik zadobije bolje duhovno razumevanje.

Diskusija: Zašto se novorođenima daje mleko umesto čvrste hrane da bi bolje rasli i napredovali? Zašto Petar poziva nove vernike da odbace negativne attribute, navedene u 1. Petrovoj 2,1, pre nego što počnu da piju čisto mleko reči? Koja su to lakša biblijska učenja koja se mogu proglasiti mlekom, a koja su to dublja i čvršća koja tek onda slede?

Uzmite u obzir i ovo: O vernicima u Korintu nam je bilo rečeno: „Oni kojima su upućene ove reči nisu se hranili Hristom, i zato nisu ni napredovali u duhovnom znanju. Pavle kaže: 'Ja sam vas hranio mlekom!' – najjasnijim, najjednostavnijim istinama, prikladnima da obrate mlade u istini, a ne „mesom“ – čvrstom, hranljivom, duhovnom hranom prikladnom za one koji su napredovali u poznanju božanske nauke. On su živeli na niskom nivou, baveći se površinskim istinama koje ne pozivaju na razmišljanje, na dublje istraživanje.“ (EGW, Manuscript 70, 1901)

III. Oštre reči (Razmotri tekst u Jovanu 6,54-66 u razredu!)

Kada čitamo ove oštre reči, važno je da se vratimo i da čitamo mnogo više od Isusovih učenja, počevši od 41. stiha. Ovde vidimo da se pokreće nekoliko osnovnih pitanja koja treba da nam pomognu da se pripremimo za izazovni tekst koji počinje u 54. stihu. Ta pitanja uključuju: (1) prihvatanje Isusa kao Božjeg Sina, kojega je Otac poslao na svet; (2) razumevanja da je Bog onaj koji nas privlači sebi; (3) da ne samo slušamo, već i da naučimo; (4) da prihvatimo Hrista kao našeg Spasitelja da bismo stekli večni život. Posle ovih osnovnih istina (mleko), Isus iznosi mnogo čvršću hranu, nudeći sebe kao Hleb života. Mnogo više od samo svakodnevnih mane kojom su se hranili Jevreji u pustinji, Hristos nas poziva da uzimamo Njega da bismo bili večno nahranjeni.

Diskusija: Zašto se Hristos poslužio tako izražajnom metaforom u Jovanu 6,54-66? Da li su Njegovi slušaoci zaista mislili da ih On poziva na ljudožderstvo ili su se poslužili tom oštrom izjavom kao izgovorom da odu kada Hristos nije zadovoljio njihova očekivanja? Zašto tako misliš? Kako smo i mi, kada se suočimo s teškim učenjem, u iskušenju da učinimo to isto?

Uzmi u obzir i ovo: „Hristos se poslužio slikom jedenja i pijenja da bi predstavio onu bliskost s Njime koju svi moraju imati da bi mogli učestvovati s Njime u Njegovoj slavi. Zemaljska hrana koju uzimamo, asimiluje se i daje snagu i

čvrstinu telu. Na sličan način, kada verujemo i primamo reči Gospoda Isusa, one postaju deo našeg duhovnog života, donoseći nam svetlost i mir, nadu i radost, ojačavajući dušu kao što i fizička hrana ojačava telo." (EGW, Lift Him Up, p. 105)

IV. Isto seme, različito tlo

(Razmotri tekst u Luki 8,4-15; čitaj i Matej 11,15 i Jevrejima 2,1!)

Sejač u ovoj paraboli u Luki sledi tipičnu staru metodu ručnog zasejavanja polja – bacanja pregršti semena dok sejač prolazi kroz njivu. Njegov cilj je da što je više moguće semena padne na dobru zemlju, ali je neizbežno da nešto semena ode u rastur. Nije greška sejača da neka zrna ostaju bez ploda. Sve njegovo seme je bilo isto. Upravo je zemlja bila odgovorna za razliku u uspehu sejanja.

Ova parabola ima dvostruko značenje: (1) ona nas ohrabruje da budemo slični dobrom tlu, na kojemu seme raste i daje rod (Luka 8,8). (2) Ali i sejaču u paraboli i da kao i on obilno sejemo seme istine i Božje Reči (Luka 8,11), iako znamo da neće svako od njih pustiti korenje i živeti. Međutim, ne smemo ni da se obeshrabrimo, već da nastavimo da sejemo.

Razmisli i o ovome: Isus završava parabolu glasnim uzvikom: „Ko ima uši da čuje, neka čuje!“ (Matej 11,15) Zabeleženo je da je Isus ovu rečenicu izgovorio desetak puta u Novom zavetu, posle nekih od svojih najvažnijih učenja (Marko 7,16; Luka 14,35; Otkrivenje 2,7.11.17.29; 3,6.13.22).

KORAK 3 – PRIMENI

Uputstva za aktivnost: Nađi dvojicu dobrovoljaca da čitaju donji tekst. Posle čitanja pozovi razred da ponovi razgovor bolje opisuje prelazak sa mleka na čvršću hranu.

Novi učenik: „Drago mi je da ste došli da proučavate Bibliju sa mnom! Želim da je bolje razumem!“

Biblijski učitelj: Drago mi je sam ovde i pošto ste odrasli kao katolik možda ćete biti zainteresovani da proučavate žig Zveri kao temu našeg prvog proučavanja!

Novi učenik: Žig Zveri? ... Zvuči neobično. Možemo li početi s nečim drugim? Meni je upravo umrla baka, ali, iako znam da je sada a Nebu, ne mogu da ne budem žalostan.

Biblijski učitelj: O, ne! Vaša baka nje na Nebu, ona je ...

Novi učenik: Šta? Mislite li da je u paklu? Vi uopšte ne znate kako je to bila dobra osoba! (Učenik se hvata za cigarete!)

Biblijski učitelj: Molim vas, nemojte pušiti! Osećam da mi je zlo kada neko puši! Osim toga, zar ne znate da je naše telo hram Svetoga Duha i da biste se zato morali pažljivije starati o svom telu!

Novi učenik: Dobro, ali ... Ne znam šta to hoćete da mi kažete! U redu, neću pušiti, ali bismo se onda mogli prihvatiti ovih ukusnih sendviča sa šunkom, odlični su! Možda će vam to pomoći da se bolje osećate?

Biblijski učitelj: Uh ... žao mi je! Moram da idem. Možda da odložimo proučavanje Biblije za neko drugo vreme?

Novi učenik: Pa, ne znam. Nisam baš siguran da li sam za sada toliko zainteresovan za proučavanje Biblije.

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Cilj ove aktivnosti je da pomogne vernicima da steknu poverenje u postepeni redosled proučavanja Biblije, tako da se zadovolje potrebe raznih učenika.

Aktivnost: Na listu papira sačini spisak 28 osnovnih verovanja Crkve adventista sedmog dana, ali im nemoj stavljati redne brojeve niti ih navoditi po pravom redosledu. Pripremi kopiju lista za sve vernike u razredu. Pozovi vernike da pregledaju spisak da stave znak pored pet najosnovnijih istina (mleko), pored pet težih istina (meso). Podeli razred u parove i zamol ih da poredaju verovanja tako da budu prikladna za proučavanje s novim prijateljima istine.

Pozovi vernike da započnu proučavanje osnovnih istina u malim grupama kod svojih kuća, ili na drugim prikladnim mestima. Podsetite ih da teme tako poredaju da budu u skladu s interesovanjem i mogućnostima njihove grupe.

Šesta pouka

Ključni tekst: Isaija 43,10.

Učenici će:

Saznati: Opiši zašto je lično svedočenje tako uspešno u spasavanju duša.

Osetiti: Na koj način je Hristos privlačio pažnju ljudi na sebe.

Učiniti: Živeti životom koji će, Božjom blagodaću, zadobijati ljude za Hrista.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Sila ličnog pristupa

- A. Zašto su braćni drugovi, susedi i prijatelji u položaju da snažno svedoče šta znači živeti hrišćanskim životom?
- B. Koju vrstu ljudi je Bog u prošlosti upotrebljavao da progovori preko njih? Šta im je davalo pravo da progovore umesto Boga?
- C. Kojim jednostavnim izrazom su žena na studencu i učenici izrazili šra su našli u Isusu?

II. Osetiti: Pun ljubavi i dostojan ljubavi

- A. Kakvo držanje treba da ima hrišćanin da bi provukao ljude istini?
- B. Kakvo držanje treba da imamo da bismo zadobili svoje mile za istinu bez gundanja ili propovedanja?

III. Učiniti: Dela koja govore

- A. Šta treba da učinimo da bismo se pripremili da odgovorimo svakome koji nas zapita za naše nadanje?
- B. Kakvu vrstu razgovora koji vodimo da svojim rođacima, prijateljima i susedima Sveti Duh može da upotrebi da ih privuče Hristu?
- C. Koja vrsta dela govori mnogo glasnije od reči kada odtažava naš odnos sa Bogom?

Ukratko rečeno: Lično svedoženje je poziv drugima da vide šta je Bog učinio u našem životu?

KORAK 1 - MOTVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteenju: Naš svakodnevni lični odnos sa Hristom je pravi temelj svega što treba da podelimo s drugima.

Samo za učitelje: Upotrebi ovu početnu aktivnost da pomogneš vernicima da govore o svojim stvarnim iskustvima s Bogom

Početak aktivnost: Postavi sledeća pitanja:

- * Na koje biblijsko obećanje ste se posebno oslanjali u toku ove sedmice?
- * Na koji važan način ti je Bog pomogao da promeniš svoj život?
- * Koji odgovor na molitvu ti je mnogo značio u nedavnoj prošlosti?
- * Kakvu hvalu si uputio Bogu za posebne blagoslove koje si primio u nedavnoj prošlosti?
- * Šta je dovelo do preokreta u tvom odnosu sa Hristom?

Pozovi vernike da govore o nedavnim iskustvima s Bogom koja su t mnogo značila.

Razmotri i ovo: Upitaj vernike kako se osećaju kada međusobno pričaju o svojim, iskustvima. Kako njihova iskustva govore o jednostavnosti svedočenja? Petar kaže, u 1., Petrovoj 3,15, da je važno da se prpremimo za svedočenje o svojoj veri i nadi koja je u nama. Kako da se zajednički, na temelju međusobnog svedočenja, naučimo da lako i jednostavno govorimo drugima?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Posluži se ovim proučavanjem da pomogneš vernicima u razredu da ispitaju kako su razne biblijske ličnosti uticale na ljude oko sebe time što su pričale o svojim uverenjima, svojoj veri, svojoj nadi.

I. Biti sa Isusom

(Razmotri tekst u Delima 4,13.14 u razredu!)

Petar i Jovan stajali su pred najmoćnijim religijskim telom svoga vremena u svom narodu. Starešine Sinedriona - među njima Ana, Kajafa, književnici, glavari, članovi porodice prvosveštenika – zahtevali su da čuju čijom silom oni propovedaju i leče.

Ispunjen Svetim Duhom, Petar se rečito branio. Kao odgovor na Petrovu odbranu, Biblija kaže da su starešine učinile četiri stvari: Prvo, videli su smelost Petra i Jovana. Oni to ne bi mogli da im Petar i Jovan nisu dali povoda. Dvojica učenika nisu ništa propustila da kažu. Vatro i verno odani evanđelju, trudili su se da objave njegovu oslobađajuću poruku, ne obazirući se na opasnost koja je pretila njihovom životu. Oni su smelo propovedali o uskrsenju prethodnog dana i bez obzira na njihovo hvatanje i bacanje u tamnicu, mnogi od onih koji su ih čuli su poverovali. Zatvaranje ove dvojce izgledalo je starešinama kao savršeno sredstvo da se ugasi interesovanje prema evanđelju. Ko će hteti da se pridruži pokretu koji je nudio samo tamnicu i možda smrt? Ako su sadukeji mislili da će zatvaranjem apostola odvratiti ljude od evanđelja, vrlo su se prevarili, jer je toga dana poverovalo oko pet hiljada ljudi.

Drugo, starešine su znale da Petar i Jovan nemaju rabinsko obrazovanje i da ne poznaju starozavetnu teologiju. Međutim, oni su govorili pod uticajem Svetoga Duha, naglašavajući da je važno koga poznajemo umesto šta znamo. To ne znači da poznavanje Biblije nije bitno. Ali, bez posvećujućeg uticaja Svetoga Duha da blagoslovi naše znanje i napore, oni bi bili, po rečima apostola Pavla, „ništa“ (1. Kornćanima 13,3).

Treće, starešine su se divile. Kako ti nenaučeni, neobučeni ljudi mogu da govore s takvom slobodom, s takvim autoritetom, takvim uticajem? Odakle im te osobine?

Odgovor, Biblija nam kaže, odmah je došao. I to nas dovodi do četvrte tačke u reagovanju starešina. Shvatili su, bez ikakve sumnje, da su Petar i Jovan bili sa Isusom (Dela 4,13). Mojsijevo lice je blistalo kada se vraćao sa gore, svedočeci o tome da se sreo s Gospodom. Kada provodimo vreme sa Gospodom, Bog ostavlja vidljive dokaze svoje prisutnosti u našem životu. Kada su videli izlečenog čoveka kako stoji pred njima, ništa nisu mogli da kažu (Dela 14,14). Zašto su glavari začutili? Nije bilo nikakvog načina da poreknu stvarnost učinjenog dela! Taj čovek je bio „hrom od utrobe matere svoje“ (Dela 3,2). Hrabrost s kojom su Petar i Jovan govorili bez rabinskog obrazovanja svedočila je o jasnom uticaju Svetoga Duha u njihovom životu. Čudesno izlečenje hromoga svedočilo je neoborivo da su bili sa Isusom.

Uzmi u obzir i ovo: Šta nam odgovor apostola i reakcija glavara govore o tome šta znači biti sa Isusom? Kao što je Mojsijevo lice blistalo posle susreta s Bogom, kao što je hromi čovek bio izlečen, kakve vidljive dokaze u svom životu možemo pokazati drugima da smo i mi „bili sa Isusom“?

II. Dođi i vidi!

(Razmotri tekst u Jovanu 1,37-39. u razredu!)

Prvo što su Isusovi učenici učinili, kao što je opisano Jovanu 1, bilo je da svoje bližnje dovedu Isusu. To je bilo neposredna posledica činjenice da ih je Isus privukao sebi. Kao što je Gospod o sebi rekao Mojsiju: „Jer koga je izabrao, onoga će pustiti k sebi!“ (4. Mojsijeva 16,5)

Zapazite Isusovu metodu stvaranja učenika. Njegov odgovor Andriji i Jovanu koju su poslali za Njime bio je da se okrene i da ih upita: „Šta tražite?“ (Jovan 1,38) I ovog jednostavnog i rečitog pitanja mi shvatamo vrednost nastojanja da one koji su se u području našeg uticaja privučemo i probudimo njihovo interesovanje. Zapazite prirodu samog pitanja. Ono je neposredno, ali nije nametljivo ili drsko; to je poziv bez primoravanja. Osim toga, pokazuje da je Isus bio istinski zainteresovan za njih i da je hteo da se upozna s njima.

Zatim, Isus ih je pozvao da se lično upoznaju s Njegovim životom. Kada se jednom uverio u njihovu zainteresovanost, Isus je iskoristio priliku dok je još plamen njihovog interesovanja bio jak da ih pozove da dođu i da vide gde stanuje. To je bio poziv da dođu i da se uvere da živi životom samoodricanja i žrtve. Isus je bio dobar domaćin. On im je otvorio svoje srce i svoj život bez gundanja, pokazujući nam time koliko vrednosti pripisuje svakom pojedincu i koliko mu je važan lični dodir s nečijim životom. Biblija nam kaže: „I ostaše u njega onaj dan:“ (Jovan 1,39) Na temelju ovog susreta, Isus je radoznalost njihovog srca pretvorio u istinsku težnju duše da se pridruže Njegovoj službi.

Druga važna pouka se ovde pokazala za nas. Andrija i Jovan su se okrenuli Isusu jer su tražili Jagnje Božje. To nam pokazuje da su već tražili spasenje, ali da nisu još imali mudrosti da prepoznaju Isusa kao takvoga u mnoštvu koje je okružavalo Jovana Krstitelja. Kada im je Jovan Krstitelj ukazao na Isusa, njihova radoznalost je bila dovoljna velika da ih pokrene da pođu na Njime.

Ima mnogo onih koji idu za nama u svakodnevnom životu – idu za nama u svojim mislima – zapažajući sve što činimo ili kažemo, ocenjujući nas. Božji Duh je, možda, isto onako kao što je to učinio Jovan Krstitelj, probudio u njihovom srcu želju da vide Jagnje Božje preko nas. Oni nam se mogu približiti, želeći da saznaju o nama ko smo i šta smo, ali ne postavljajući mnogo pitanja. Oni očekuju da se mi zainteresujemo za njihove potrebe. Mi im možemo ukazati gostoprimstvo. Zapazite da Isus, veliki Lekar, nije pred njima učinio nikakvo čudo! Niko nije bio izlečen od gube, niko nije bio podignut iz groba. Samo čudo jednostavnog gostoljublja i ljubaznosti. Kakvu nadu to može da razbudi u nama koji nismo ni veliki evanđelisti ili propovednici i koji ne očekujemo da će nas bilo ko slušati! Samo jednostavan poziv je bio upućen, poziv koji i mi možemo uputiti: Dođi i sam se uveri!

Uzmi u obzir i ovo: Kada su oba učenika prihvatila poziv da dođu i da se sami uvere, kada su se stvarno suočili s Isusom, On je preuzeo svoj deo posla da izgradi svoj odnos s njima. Šta je učinio? S kakvim izazovima su se učenici suočili dok su razvijali svoj odnos s Hristom? Na koji način bi ova Isusova metoda zadobjanja učenika mogla da izmeni našu metodu svedočenja za Njega?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Posluži se ovom pričom da opišeš kako preobraženi život može da posvedoči za Boga:

Životno svedočanstvo: Pastor je ispričao kako je neka mlada žena došla k njemu u toku sastanka pod šatorima, duboko zainteresovana da spase svoj brak. On joj je posavetovao da sledeći tekst uzme sebi kao misao vodilju: „Otac je uvek bio uz Hrista i Njega je snalazilo samo ono što je Beskrajna Ljubav dopuštala za blagoslov svetu. U tome je bio izvor naše i Njegove utehe. Onaj koji je spunjen Hristovim Duhom, prebiva u Hristu. Udarac namenjen njemu, pada na Spasitelja koji ga sa svih strana štiti svojom prisutnošću. Sve što dolazi na njega, dolazi od Hrista. On nema potrebe da se brani od zla, jer je Hristos njegova odbrana. Ništa ga ne može dotaknuti ako to Gospod ne dopusti, a sve što Bog dozvoli 'onima koji ljube Boga... ide na dobro.' (Rimljanima 8,28)“ (EGW, Misli sa gore blagoslova, 92)

Kada je sledećeg leta pastor ponovo sreo ovu mladu ženu, ona mu je ispričala duboko potresnu priču. Ona je počela da prihvata ponašanje svoga muža prema sebi kao ponašanje koje prvo pogađa Isusa i kao posledica toga njihov brak je počeo da se menja. Ne samo da se njen muž vratio u crkvu, već su i njegovi roditelj bili dirnuti promenom u njenom ponašanju kada se pokorila Hristu u svemu.

Primena: Kako se naš život može preobraziti ako odlučimo da prihvatimo sve što nam se događa kao nešto što je Isus dozvolio i što se prvo dogodilo Njemu? Kako takvo preobražavanje može da utiče na one čiji život se meša s našim?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Predloži da se vernici u toku sedmice bave sledećim aktivnostima:

1. Da planiraju svoju službu svedočenja za petak večere i za bogoslužje u porodici. Neka svak član porodice govori o svom najvažnijem događaju u odnosu prema Bogu.
2. Razmišljaj o raznim načinima da popraviš svoj odnos sa svojim susedima. Uzmi u obzir slanje hrane, cveća, povrća, ili službu čivanja dece ili starijeg člana porodice.

Sedma pouka

Ključni tekst: 2. Timotiju 2,2.

Učenici će:

Saznati: Objasni koristi koje nastaju kada se prilikom svedočenja za Hrista pridružiš grupi vernika.

Osetiti: Biti svedok sile i radosti skladnoga rada u ljubavi sa drugim pripadnicima Hristovog Tela.

Učiniti: Sjediti se s drugima u molitvi i u sili Svetoga Duha, tako da svako obavi svoj deo posla onako kako ga Duh vod.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Izgrađivati jedan drugoga

A. Kakve blagodati se dobijaju na temelju zajedničkog rada na svedočenju i evangelizaciji s drugim vernicima u crkvi?

B. Koje slabosti samostalnog rada se mogu izbeći kada se radu pristupi organizovano i u grupi?

C. Kako iskustvo prve Crkve pokazuje silu i jedinstvo u radu na evangelizaciji koja se postiže molitvom i radom po uputstvima Svetoga Duha?

II. Osetiti: Skladan rad

A. Kako se Telo Hristovo povezuje ljubavlju preko zajedničkog rada?

B. Kako postavljanje ciljeva, planiranje i ocenjivanje može dovesti do skladnih radnih odnosa?

III. Učiniti: Sjedinjeni ljubavlju i silom Svetoga Duha

- A. Na koji način da iskusimo jedinstvo učenika pre, za vreme i posle Pedesetnice?
- B. Šta treba da učinimo da bismo zavoleli jedni druge više da bismo bolje saradivali međusobno?

Ukratko rečeno: Raditi zajedno pod upravom Svetoga Duha tako da postavljamo sebi ciljeve, stvaramo planove, i da vrednujemo svoje evanđeoske programe i svedočenje može nam približiti jedne drugima tako da u moltvama i ljubaznom podrškom pomognemo jedni drugima.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastezanju: Raditi zajedno kao članovi tima u širenju evanđelja zaista je pravi posao za pripadnike Hristovog Tela.

Samo za učitelje: Svrha početne aktivnosti je da razvije želju za timskim radom i da nadahne vernike da shvate da ne mogu da budu uspešni u svom svedočenju i evangelizaciji bez pomoći drugih.

Početak aktivnosti: Neka vernici napišu svoje ime na listu papira. Neka da zatim napišu drugom rukom. Upored potpise. Koji je čitljiviji?

Zamoli vernike da to učine još jednom svojom rukom kojom se inače služe za pisanje, ali da ne pokreću ručni zglob dok pišu svoje ime. Koliko će u tome uspeti?

Za razmišljanje i razgovor: Veoma je lako smatrati nešto samo po sebi razumljivim ili potceniti napor koji jedan deo tela ulaže sve dok taj isti posao ne poverite nekom drugom delu tela. Onda to postaje skoro nemoguće učiniti. Međutim, čak i pisanje rukom kojom smo navikli da pišemo postaje teško ili skoro nemoguće kada se onemogućiti jedan deo pokreta. Šta je potreban zglob da bi mogla da piše, da se kreće preko stranice, kao što su joj potrebni prsti da se uhvati olovke. Šta nam to govori o neophodnosti da se razni delovi tela ujedine da bi obavili neku funkciju kao tim, tako da svaki od njih doprinese zajedničkom uspehu? Kako se to može primeniti na način na koji razni udovi Hristovog Tela zajednički treba da saraduju?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Posluži se ovim proučavanjem da pomognete vernicima da istraže kako su timovi radili zajednički u Pismu.

I. Telo Hristovo

(Razmotri tekst u Efescima 4,15.16. u razredu!)

Biblija jasno kaže da je Telo Hristovo ponezano svakim zglobom (Efescima 4,16). Bog je oblikovao razne delove Crkve tako da se mogu ujediniti da zadovolje potrebe jedni drugima. Važno je da Hristos zadovoljava njihove potrebe jedino ako se ujedine, a to dovodi do rastenja.

Gledajući na drugi načn vidimo da je zglob nesposoban da napiše pismo ili podigne čašu. To je zadatak nežne mašinerije šake s njenih pet prstiju. Međutm, ako šaka ne bude povezana sa zglobom, ništa neće uhvatiti. Hristos je mogao da zadovolji potrebe raznih delova svoje Crkve posebno i neposredno; ali, umesto toga, isto onako kao što se to događa u ljudskom telu, On je tako oblikovao svoju Crkvu da njeni delovi, kada se sjedine, mogu da zadovolje sve što je neophodno i jednima i drugima.

I dok Sveti Duh nežno i duboko deluje u nama, osposobljavajući nas da živimo svojim životom u Gospodnjem obilju, mi treba da ga proslavljamo kao Telo Hristovo. Darovi koje nam Hristos daje osposobljavaju nas da sarađujemo „dokle dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanje Sina Božjega, u čovjeka savršena, u mjeru rasta visine Hristove.“ (Efescima 4,13)

Razmisli o ovome: Kako razumevanje cele istine priprema udove Hristovog Tela za rad na Hristovoj žetvi? Na kojim područjima ne uspevamo da se sjedinimo? Šta se događa sa radom Crkve kada se vernici ne sjedine? Kako nas Hristos održava u međusobnom jedinstvu?

II. Svedočenje evangelizacija, prvi deo: obećanja o uspehu

(Razmotri tekst u Psalmu 37. sa razredom!)

Psalam 37. je riznica obećanja. Jedno od najvećih i najvažnijih obećanja nalazi se u 4. i 5. stihu: „Tješi se Gospodom i učiniće ti što ti srce želi. Predaj Gospodu put svoj uzdaj se u njega, on će učiniti.“ Ovo obećanje pruža beskrajne mogućnosti za svedočenje i evangelizaciju.

Svako obećanje u Bibliji je dar od Boga. Dar nam vrlo često govori o davaocu, ali i o primaocu. Šta nam ovo obećanje govori o Bogu? Ono objavljuje Njegovu

neizmernu snagu i silu. Njedan čovek, bez obzira koliko je bogat ili moćan, ne može da da ovakvo obećanje. Jednom je jedan pijani vladar obećao da će dati sve mladoj devojci koja je igrala pred njime: „Što god zaišteš u mene daću ti, ma bilo do pola carstva mojega!“ (Marko 6,23) Nikada nije ni pomislio da će ona odbaciti njegov presto, krunu, njegove brodove za uživanje, i zatražiti glavu zatvorenog i zaboravljenog proroka.

Međutim, čak i ovo carevo obećanje o bogatstvu bilo je samo bleđa slika onoga što Bog nudi ovde. Takvo obećanje sa usana smrtnog čoveka je ograničeno njegovim područjem uticaja. Međutim, Božja sila nije ograničena ljudskom slabošću i On neće ništa uskratiti onima koji su mu verni i koji se uzdaju u Njega da će održati svoju reč, koji čekaju na Njega da dovrši svoje delo. Kakvu nadu ovo obećanje daje onima koji iz celog srca žele da neko preda svoj život Isusu!

Razmotri i ovo: Šta to znači da će nam Bog dat sve što naše srce poželi? Kako da se sačuvamo od drskosti kada se hvatamo za to obećanje? Kako da razumemo to obećanje u kontekstu svedočenja evangelizacije? Prema Psalmu 37, šta ćemo dobiti kada se bude ispunilo ovo obećanje?

Koja druga obećanja sadrži psalam, obećanja koja nude pomoć u našim naporima da duše dovedemo Hristu? Koje uslove je Bog postavio za ispunjenje ovog psalma?

III. Svedočenje evangelizacija, deo 2, načela uspeha
(Razmotri Psalm 37 u razredu!)

Uspeh bilo kojeg zajedničkog napora u svedočenju i evangelizaciji zavisi od kvaliteta duhovnog života pojedinaca u toj grupi. Svažno, uspešno svedočenje počinje posvećenim životom. Pojedinci moraju da budu posvećeni istini i posvećeni istinom koju propovedaju, uvek imajući na umu da je istina Osoba, Isus Hristos.

Psalam 37 nije samo riznica obećanja; to je plan celokupnog posvećenja. Pun načela o življenju posvećenim životom, ovaj plan, ako se primeni, daće snagu i silu grupi i njenim naporima da dovede ljude Isusu. Ova načela, ako se primene u životu, osposobljavaju nas da shvatimo veličinu i bogatstvo obećanja koja sadrži ovaj psalam.

Koja su to načela? David započinje pozivom da se ne žestimo. Žestiti: da se ne brinemo, da se ne bojimo, da se ne srdimo. Tako je važan taj poziv u njegovim mislima da ga ponavlja posle osam stihova: „Utišaj gnjev i ostavi jarost; nemoj se dražiti da zlo činiš!“ (Psalam 37,8) Zašto? Zato što je briga znak nedostatka poverenja u Boga. To je pokvareni, truli plod neverstva i ne daje nikakvu hranu

duši. Naša lista zabrana obuhvata i zabranu zavisti, gneva, ljutine, obuhvata uklanjanje od zla.

David savetuje onima koji žele da Bog „izvede kao vidjelo pravdu tvoju, pravicu tvoju kao podne“ (Psalam 37,6) da ispune nekoliko uslova da bi stekli Njegove blagoslove: (1) da se uzdaju u Njega; (2) da čine dobro; (3) da hrane istinu (Psalam 37,3); (4) da počivaju u Gospodu i (5) i čekaju strpljivo na Njega. Strpljenje je jedan od rodova Duha, i često, bar tako izgleda, jedan od najmanje prihvatljivih. Malo je među nama onih koji vole da čekaju. Međutim, blagoslovi čekanja su u tome što nam uče da budemo strpljivi, da umamo poverenja u Boga i da se ne oslanjamo na svoje napore. Počivati u Gospodu je nešto mnogo više od jednostavnog čekanja ili stpljenja. Isaija kaže da nema mira bezbožnicima. Greh oduzima duši mir i spokojstvo. Počivati u Gospodu znači ostaviti tlo svoje duše nezasejano, da uživa subotnji odmor od greha, da se hrani Njegovom vernošću (Psalam 37,3).

Pevač Izrailjev takođe poziva one koji se pozivaju na Božja obećanja da budu malim zadovoljni. To je životno važno. Mi treba da imamo svoje oči upravljene samo na Božju slavu. Težiti za bogatstvom i svetovnom slavom, biti častoljubiv i težiti za onim što je na svetu, znači imati srce podeljeno u služanju Bogu. Bog od nas traži sve ili ništa. Sve što je manje od potpunog posvećenja Njemu znači podeljenu službu. Najviši zadatak svake duše je pokušaj da druge zadobije za Nebo. Sve što nas udaljava od tog zadatka je idol. Suprotno tome, pravednik, kaže psalmista, pokazuje milost i daje (Psalam 37,21).

Pravednik govori mudro i traži pravednost (Psalam 37,30). Božji zakon je u njegovom srcu (Psalam 36,31). Svaki koji tako čini, uverava nas psalmista, neće posrnuti. Kako je prekrasno to obećanje da će nas Gospod podržavati u vremenu obeshrabrenja i iskušenja dok budemo vodili izgubljene natrag u Njegov tor!

Razmotri i ovo: Ako je istina Osoba, kao što je bilo rečeno, šta bi značilo da ta istina živi u nama? Šta to znači biti potpuno posvećen Isusu? Šta treba izbegavati, prema rečima 37. Psalma da bismo živeli posvećenim životom? Koja su načela obuhvaćena življenjem životom posvećenosti? Kako nam ta načela pomažu da budemo uspešni u svojim grupnim naporima da svedočimo i da evangeliziramo?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Posluži se sledećim pitanjima da ispitaš praktčne aspekte zajedničkog rada:

Primena u životu:

1. Kada ovežbavamo tovarnu zapregu da zajedno vuče kola, mlađi, neobučeni konj se upregne pored starijeg, dobro uvežbanog konja. Kada se izrekne zapovest, stariji konj poslušā, ućeći mlađega kako se obavlja posao dok obojica slušaju naredbe svoga gospodara. Kako se ova analogija može primeniti na delo u crkvi? Na kojim područjima crkvenog delovanja mlad ljudi i žene mogu da nauče da vuku zajedno u zaprezi sa starijim, mnogo iskusnijim radnicima u delu evanđelja?

2. Dobri timovi često sjedinjuju ljude raznih veština, koje se međusobno uravnotežavaju. Na primer, vođe u Letnjoj biblijskoj školi često imaju koristi sjedinjavajući uloge dobrog upravnika s ulogom vode koji je vizionar koji je stvaralački nadaren. I druga područja rada mogu dea imaju koristi od takve uravnoteženosti. Koje su vaše slabe i jake strane, kako biste mogli imati koristi od zajedničkog rada s drugma koji imaju različite sposobnosti?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Predlož da se sledeće ideje ostvare preko sedmice:

1. Saćini listu koja sadrži slične interese i veštine u službi, u gostoljubivosti, u muzici ili na drugim područjima na kojima vernici vašeg razreda mogu postići uspeh.

2. Posluži se ovim istraživanjem da izabereš timove koji mogu da pripomognu u službama koje se obavljaju u crkvi, ali i u mogućim novm programima. Shvati da u timovima moraju da se nađu ljudi koji imaju uravnotežene sposobnosti, a ne samo oni koji imaju sposobnosti i veštine slične vašima.

Osma pouka

Ključni tekst: Matej 4,19.

Učenici će:

Saznati: Opiši razne metode obuke kojima se Hristos poslužio kada je pripremao svoje učenike da propovedaju evanđelje.

Osetiti: Skromno se osloni na Hristova uputstva i ispravke za lično svedočenje ali i za zajedničke evangelističke napore.

Učiniti: Posmatraj i učestvuj u radnoj obuci za evangelizaciju i za druge lične i crkvene službe.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Pod Hristovom obukom

- A. Kako se Hristos poslužio poukama, posmatranjima, učestvovanjima i saradnjom da pouči svoje učenike veštinama u službi?
- B. Koje slične metode se upotrebljavaju i danas prilikom pripremanja radnika za posao u žetvenim poljima u svetu?

II. Osetiti: Hajdete za mnom!

- A. Kakve su naše jedine garancije uspeha u širenju evanđelja o Hristu?
- B. Šta možemo da naučimo iz uzaludnih nastojanja apostola da izleče mladića opsednutog demonima? Čemu je Hristos pripisao njihov neuspeh?
- C. Šta sve može da nam donese neuspeh u radu za Hrista? Kako da odgovorimo na neuspeh na takav način da se izgrađuje umesto razara Hristovo Telo?

III. Učiniti: Obuka

- A. Koje vrste obuke su nam dostupne? Kako da ih iskoristimo?
- B. Koje praktične procedure treba da primenimo da bismo stekli obuku u svedočenju i evangelizaciji?

Ukratko rečeno: Na isti način na koji su Hristovi učenici učili neposrednom poukom, posmatranjem, učestvovanjem i saradnjom i mi možemo naučiti kako da služimo bližnjima za njihovo spasenje.

KORAK 1 - MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Isus nas snabdeva znanjem, veštinama i obukom neophodnom za uspešno svedočenje.

Samo za učitelje: Posluži se sledećom aktivnošću da pomogneš vernicima da pronađe sredstva neophodna za širenje evanđelja.

Početna aktivnost: Donesi razne alatke u razred, kao što su makaze, četke, metre i tako dalje. Razgovarajte o tome kako svaka od tih alatki pomaže radniku da završi svoj posao. Kako bi teški bili ti poslovi kada ne biste imali odgovarajući alat? Neka neko ispriča kako je pokušavao da obavi posao bez odgovarajućeg alata!

Ako ima profesionalaca u razredu, kao što su doktori, bolničarke, pravnici, učitelji, pitaj ih kakvim se alatima služe u svom poslu. Koliko se ti alati razlikuju od alatki u fizičkom radu?

Razmotri i ovo: Kakvim alatima se služe oni koji rade na spasavanju duša? Kako da nađemo te alate i kako da naučimo da se njima služimo?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Posluži se ovom studijom da naučiš kako se možemo najbolje opremiti za rad u Božjem delu.

I. „Pogledaj na Nebo“, deo 1: iza prizora hranjenja pet hiljada ljudi
(Razmotri tekstove u Mateju 14,13-21; Marku 6,30-44: Luki 9,10-17 i u Jovanu 6,1-14 u razredu!)

Hranjenje pet hiljada ljudi i žena pružilo je priliku Hristovim učenicima da posmatraju i iz prve ruke mnogo važnih činjenica koje su im mogle pomoći da se opreme za svoju buduću službu. Međutim, ne samo čudo, već i kontekst u kojemu se ono događa pruža važne pouke i nama i njima.

Prvo, čudo se događa kratko vreme posle pogubljenja Jovana Krstitelja. Biblija kaže da se Isus povukao na usamljeno mesto kada je čuo za taj događaj. Isus, i Bog i čovek u isto vreme, osetio je neposredne posledice greha – smrt, stanje koje je Njemu bilo neprirodno. On je bio svetlost, red i život. Smrt je bila tama, nered, uništenje. Međutim, On je morao da iskusi Jovanovu smrt i kao čovek, ne čineći ništa da je promeni. Jednom rečju, On je mogao da izgovori reč i da ponovo spoji Jovanovu glavu s njegovim telom. Umesto toga, Isus je pretrpeo gubitak da bi iskusio u punoj meri šta znači izgubiti nekoga voljenoga mačem nepravde i bezdušne svireposti tako da može potpuno da shvati tugu i žalost svih ljudskih bića i da se osposobi da ih uteši.

Osim toga, On je pretrpeo Jovanovu smrt i zato da oglasi svim budućim naraštajima da će neki koji mu pristupe biti pozvani da iskuse mučeničku smrt i da će svi koji žele da žive pravednim životom biti progonjeni. Potpuna pouka za Njegove učenike bila je da Isus, Stvoritelj svih emocija, nije krio svoje emocije.

Prvo, Dvanaestorica su se vratila sa propovedanja evanđelja, puni želje da ispričaju Isusu svoja iskustva. On je primetio da su iscrpljeni, i da nisu imali vremena ni da jedu. On se postarao za njihove potrebe, pozivajući ih da pređu na neko tiho mesto na kojemu se mogu odmoriti, jesti, razgovarati, daleko od bučnog mnoštva. Pokazao je staranje i saučešće koje svaki vođa i pastir treba da oseti prema pripadnicima svoga stada. Prvo se postarao za njihove potrebe. Kada su bili u opasnosti da se premore, On ih poziva da se odmore i osveže tako da prikupe snagu za buduće poduhvate. On se družio s njima, slušao njihova iskustva, tako pokazujući svoje interesovanje za njihova iskustva i napore, budeći u njima svest o odgovornosti za delo koje obavljaju za Njega.

Po drugi put ljudi ometaju Isusa. Ovaj put, kada mnoštvo preplavljuje zajedničko utočište Isusa i Njegovih učenika, učenici imaju priliku da vide iz prve ruke kako Isus postupa prema ljudima. Isus je mogao da pokaže da mu smetaju. Međutim, Biblija nam kaže da je pokazao strpljenje i saučešće. Ljubav ga je osposobila da

shvati pravu potrebu naroda oko sebe. Ljudi su se okupili oko Njega kao ovce koje traže pastira. On ih nije gledao kao smetnju svom miru, već kao priliku da im udeli hleb života. Ništa im nije uskratio. Iscelio je njihove bolesnike i dao im mogobrojne pouke. Čineći tako, Isus je pružio vidljivu demonstraciju svog milosrdnog i nesebičnog postupanja prema onima koje je pokušavao da spase, čak i u najstresnijim situacijama.

Uzmi i ovo u obzir: Šta nas Isusova reakcija na Jovanovu smrt uči o tome na koji način On gleda na naše emocionalne potrebe? Šta nam to govori o uspostavljanju prave ravnoteže između staranja o našem emocionalnom zdravlju i predanja svega što imamo Božjem delu? Šta nas Isusova reakcija na dva šmetanja uči kako da postupamo prema svojim saradnicima i drugim ljudima? Šta od Isusa možemo naučiti o tome kako treba rešavati stresne situacije?

II. „Gledajući na Nebo“, deo 2, Hleb života

Veće se spušta i učenici pokušavaju da kažu Isusu da je došlo vreme da otpusti narod. Ovde se krije važna pouka za sve nas: kada god mi pokušavamo da poučimo Isusa šta treba da čini ili kako to treba da učini, mi smo zaboravili svoje pravo mesto. Mi moramo da sednemo kraj Njegovih nogu i da ponizno i skromno čekamo na Njegove savete. Učenici su shvatili da je mnoštvo gladno i ispljeno. Međutim, izgleda da su zaboravili da je to bilo i njihovo stanje pre kratkog vremena. Isusova nežna briga oko njihovih potreba trebalo je da ih nadahne da se postaraju za bližnje. Međutim, umesto toga, učenici su u svojoj nezreloj ljudskoj mudrosti kazali Isusu šta da čini, naime, da otpusti mnoštvo.

Zapazite Isusov odgovor! On je mogao da oštro ukori učenike zbog nedostatka saučešća. Međutim, On nje osudio njihovu slabost niti je svoje nezadovoljstvo postojećim stanjem prebacio na njih. Umesto toga, kao Veliki Učitelj, On se trudi da iskoristi priliku da ih pouči o nesebičnom staranju za brižnje, i o zadovoljavanju njihovih potreba, isto onako kao što se On nesebično potrudio da zadovolji potrebe učenika samo malo vremena pre toga. Kako je veličanstveno da On, uprkos slabostima svojih učenika, nije učinio ništa da ih posrami pred celim okupljenim mnoštvom, već se potrudio da iskoristi njihove nedostatke kao sredstvo da poboljša njihovo razumevanje i da ih vrati na pravi put snažnom poukom o tome kako se Bog velikodušno trudi da zadovolji potrebe svih ljudi.

Isus je mogao da kamenje pred njihovim nogama pretvori u hleb ili da učini da im mana padne s Neba. Ali, da je to učinio, uskratio bi svojim učenicima veliku pouku koja je pokazivala važnost da oni svoje napore sjedine s Njegovima.

Pouka o pet hlebova i dve ribe treba da nam pokaže da u Božjem delu, sve što mi donosimo ipak nije dovoljno da obavi posao. Ali, kada sjedinimo svoje izvore, koliko god da su mali, s njegovima, Mi ćemo biti u stanju da činimo čuda i da umnožavamo svoje talante i darove u Njegovoj službi.

Učenici su se zaposlili gledanjem na mnoštvo i na nedovoljnost svojih izvora. Međutim, Isus, Hleb života, pogledao je na Nebo (Matej 14,19). On je time pokazao svojim učenicima mesto prema kojemu naše oči treba da večno budu upravljene. Ako gledamo prema zemlji, nikada nećemo videti šta Bog sprema za nas. Međutim, pogled upućen prema Nebu neće propustiti da vidi šta Bog čini za nas i kako zadovoljava naše potrebe u svakom trenutku, ako ono što imamo spremno stavimo u Njegove ruke.

Razmotri i ovo: Kakvu sigurnost nam hranjenje pet hljada daje u svetu u kojemu treba da se razdeli Hleb Života dušama koje gladuju za spasenjem?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Posluži se sledećom aktivnošću da naglasiš praktične sposobnosti koje treba steknu sv vernici i da ih onda podele sa drugima. Trebaće ti dva obojena lista papira ili tabla. Neka vernici razmišljaju o sledećem citatu i da onda dovrše vežbu:

„Samo će nam Hristova metoda doneti pravi uspeh u približavanju ljudima. Spasitelj se mešao s ljudima kao Onaj koji im želi dobro. On im je pokazivao svoje saučešće, služio je njihovim potrebama, i zadobijao njihovo poverenje. Onda im je govorio: 'Hajdete za mnom!'“ (EGW, The Ministry of Healing, p. 143)

Podeli vernicima po dva lista papira i zatraži od njih da napišu da koji način mogu da čine dobro, da pokažu saučešće, da zadovolje potrebe i da zadobiju poverenje naroda. Na drugom listu neka napišu veštine koje bi hteli da steknu. Možeš to izvesti i na tabli!

Neka neki vernici u razredu da prikažu neke veštine koje imaju. Na prime, neka neko pokaže kako pamti mnogobrojna imena svojih poznanika i prijatelja i tako dolazi u priliku da sazna za njihove potrebe i način da pomogne da se one zadovolje.

Nabroji listu veština koje vernici žele da steknu i sačinite plan koji će im u tome pomoći.

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Predloži sledeće ideje koje bi trebalo ostvariti u toku sedmice:

1. Posmatraj nekoga koji ima sposobnost za svedočenje, evangelizaciju, gostoljublje, ili za neku drugu službu koji bi želeo da usavrši. Vodi dnevnik navodeći tehnike koje zapažaš. Uzmi sebi vremena da razgovaraš o nekim tehnikama s tom osobom ili da učestvuješ u nekim programima koji bi ti pomogli da je razviješ.

2. Nađi sebi mentora koji je spreman da te svake sedmice obučava i da prati tvoj razvitak u primenjivanju tehnike za koju vide da želiš da je razviješ.

Deveta pouka

Ključni tekst: Rimljanima 10,15.

Učenici će:

Saznati: Opiši kako svaki vernik crkve treba da učestvuje u širenju Hristovog evanđelja.

Osetiti: Postati svestan uskih veza sklada koje jačaju dok ljudi rade zajedno na spasavanju duša.

Učiniti: Odgovori: „Evo mene, pošlji mene!“ (Isaija 6,8) na poziv za službu u domu, u društvenoj zajednici i, možda, u svetu.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Poneti teret zajednički

A. Zašto bi neki profesionalno obučeni evanđeoski radnici oklevali da rade zajedno s relativno neobučanim vernicima? Šta se može učiniti da se poveća poverenje starešinstva u napore koje ulažu vernici?

B. Koju odgovornost nosi starešinstvo za pripremanje svakog vernika za službu i koju ulogu u svemu tome ima Sveti Duh?

II. Osetiti: Sklad koji ojačava

A. Kako zajednički rad na spasavanju duša podupire sklad i gradi jedinstvo u Crkvi?

- B. Koje držanje unapređuje razvijanje uskih veza među vernicima Crkve dok rade zajednički u Hristovom delu?

III. Učiniti: Evo mene!

- A. Kako da odgovorimo na poziv u službu koji nam upućuje vođstvo Crkve, ili odbor za imenovanje?

- B. Koje radno polje najbolje odgovara tvojim talantima, starosti i raspoloženju? Koje područje rada bi ti bilo prilično neugodno, ali bi ipak predstavljalo poziv u službu koj bi morao da prihvatiš?

Ukratko rečeno: Svaki vernik Crkve ima svoje područje rada u kojemu, uz odgovararuću obuku, vođstvo i blagoslov Svetoga Duha, može da iskoristi svoje talente i duhovne darove u službi Crkve.

KORAK - MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Nije dovoljno biti evanđelista „iz fotelje“. Samo kada se teorija pretvori u praksu mi možemo osetiti posebnu radost zato što smo Hristovi ambasadori.

Samo za učitelje: Često postoji velika provalija između „znati“ i „učiniti“. U toku ove sedmice, pomozite vernicima da ustanove uobičajene prepreke u radu, navedi ih da otkriju praktične načine da se teorija svedočenja pretvori u lično predanje delovanju.

Početna aktivnost: Dana 20. septembra 2004. godine žena od 25 godina starosti, bez svesti i okvavljena, ležala je na pločniku poslovne ulice u južnom Londonu. Kamere su zabeležile 12 vozila koja su usporila na tom mestu, zaobišla ženu i otišla dalje.

U Njujorku, 18. aprila 2010. godine, čovek star 32 godine uboden je nožem kada je pokušao da pomogne ženi koju je napao razbojnik naoružan nožem. Kamere

su zabeležile da je najmanje 25 osoba prošlo, zaustavivši se samo da prizor snimi kamerom dok je ranjenik izdisao na trotoaru.

Oklevanje da se pruži pomoć strancu je ono što psihoanalizatori nazivaju „efekt posmatrača“ Dvojica psihologa su ovu pojavu proučavala iz ugla religije. Oni su zamolili grupu studenata teologije da pripreme propoved i da onda krenu do dusedne kuće i da propovedaju. Nekima je dat zadatak da propovedaju u milostivom Samarjaninu. Kada su studenti napustili seminar, jedna po jedan, da održe svoju propoved, videli su čoveka koji je ležao u parku, oborene glave, zatvorenih očiju, kašljući i stenjući.

Koji studenti će prvi zastati i ponuditi pomoć? Nije bilo značajno koji od njih je pripremio propoved o dobrom Samarjaninu. Najznačajniji faktor je bio da li mu je bilo rečeno koliko vremena ima na raspolaganju! Od onih kojima je bilo rečeno da imaju dosta vremena, 63% se zaustavilo da pomogne čoveku. Od onih kojima je bilo rečeno da već kasne, samo 10% je zastalo da ukaže pomoć.

Uzmi i ovo u obzir: Prema anketi iz 2000. godine manje od 40% adventista govori o svojoj veri u svojoj okolini. Da li i mi bolujemo od „efekta posmatrača“ kada se radi o prenošenju znanja i pretvaranju vere u dela?

Aktivnost: Psiholozi objašnjavaju „kognitivni nesklad“ kao sklonost ljudi da „filozofiraju“ kada se radi o suprotnim emocijama ili verovanjima. Na primer, „Da, ja verujem da nas je Hristos pozvao da budemo Njegovi svedoci. Ali, to nije moja odgovornost; neko drugi će to učiniti mnogo bolje od mene!“ U razredu, sačinite listu najpoznatijih izgovora kojima pribegavamo zato što se nismo zaustavili, što nismo iskoristili priliku za svedočenje. „To nije moj posao!“ – „Ima boljih od mene!“ – „Bila bi mi potrebna odgovarajuća obuka!“

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: U celom Pismu, Bog poziva svoj narod na posao. Pomozi svom razredu da shvati da ovaj poziv na svedočenje nije samo još jedna opcija Hristovih sledbenika, već i lično zaduženje.

Komentar Biblije

I. Čija je to odgovornost uopšte?

(Razmotri tekst u 2. Mojsijevoj 18,13-26. i u Delima 6,1-8. u razredu!)

Postoje dva biblijska narativa – o Mojsiju i o ranoj hrišćanskoj Crkvi – odvojena ogromnom provalijom vremena i okolnosti. Međutim, kada čitate ove dve priče, potražite paralele među situacijama koje opisuju. Krenite zatim jedan korak dalje: koji od tih uzazova se postavlja i pred savremenu Crkvu našeg vremena?

Uzmi u obzir i ovo: Zašto je prenošenje odgovornosti ponekad tako teško? Da li je to oklevanje iz straha da ne izgubimo kontrolu? Nedostatak poverenja? Nemogućnost verovanja da i drugi mogu da budu isto tako dobri u poslu kao i ja? Kakve posledice mogu da prate nedostatak volje starešina da podele odgovornosti?

* U 2. Mojsijevoj obrati pažnju na savet Jotora Mojsiju (2. Mojsijeva 18,19-23). U kojoj meri ovaj savet opisuje proces prenošenja odgovornosti u jednoj duhovnoj zajednici?

Uprkos često ukočenoj strukturi Rimske imperije u prvom stoleću rana Crkva je pokušavala da odražava Hristov ideal porodice vernika, ujedinjenih verom i misijom (Galatima 3,8). Hrišćanstvo je nudilo ženama poštovanje i učestovanje u životu Crkve (Rimljanima 16,1; Filibljanima 4,2.3) koje im nije bilo pristupačno ni u rimskoj kulturi, a ni po jevrejskom zakonu.

Uzmi i ovo u obzir: Postoje li u vašoj crkvi grupe koje se stalno zanemaruju kada se planiraju i obavljaju misionarske aktivnosti? Na primer, da li su mladi, žene, etničke ili kulturne grupe dobro predstavljene? Ako nisu, zašto nisu? Kako raznolikost unosi snagu u crkveni program misije?

II. Preko zone ugodnosti

(Razmotri tekst u Jovanu 4,36; Mateju 7,17 i u Luki 6,43-45!)

Kada naša vera prestane da donosi „rodove“ u našim svakodnevnim odnosima i delatnostima, mi smo upali u opasnu „zonu ugodnosti“. Pročitaj Hristove reči u Mateju 5,13, a onda i tekst u 2. Petrovoj 1,5-9 posebno obraćajući pažnju na 8. stih. Koji su to duhovni simptomi gubljenja „slanosti“ ili neuspešnosti i neproduktivnosti u veri?

Aktivnost: Zamoli svoj razred kao grupu da sačini listu karaktera u Bibliji čiji život se promenio kada su izabrali da postanu aktivni učesnici u misiji Crkve? (Jevrejima 11, veliki ljudi i žene vere)

1. Šta se događa, duhovno, pojedincima koji odbiju da budu samo posmatrači u velikom Božjem planu?
2. Kako život tih ljudi i žena pokazuje da vera nije neki zamišljeni duhovni koncept koji se najbolje primenjuje u izolaciji? Kako njihov život pokazuje da vera želi da nas natera da uđemo u stvarnost života?
3. Kako činjenice ukazuju da vera i dela motivisana verom nikako se ne mogu uspešno razdvojiti?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Pomozi svom razredu da se posluži biblijskim načelima koja su upravo objašnjena da razmotri svoju zajednicu vere? Kako bismo mogli postati mnogo neposredniji u pripremanju vernika za svedočenje?

Razmotri i ovo: Jedan adventistički propovednik je održao propoved u kojoj je zamislio razne strategije kojima bi se Sotona mogao poslužiti u svom pokušaju da onemogući misiju Crkve. Rekao je: „Kada bih ja bio na njegovom mestu, ja bih učinio da pastori i administratori svu pažnju usmere na samu Crkvu. Mora biti da smo od njega dobili i ideju da samo pastor treba da propoveda, da samo pastor daje sve biblijske časove, da samo on zadobija duše za Hrista, da samo on vodi sve poslove Crkve.“

Pitanja za razmišljanje:

1. U kojoj meri gornji opis pastoroze delatnosti odražava stanje u tvojoj mesnoj crkvi?
2. Navedi neke praktične korake koje crkva treba da preduzme da bi se borila protiv zamisli o „profesionalcima koji jedini zadobijaju duše za Hrista“, naime, da samo oni mogu da privuku ljude Hristu!
3. Kada bi se ti našao na sotoninom mestu, koje druge strategije bi koristio da zadržiš vernike da mirno sede na svojim mestima kao gledaoci umesto da učestvuju u zadobijanju duša?

Razmotri i ovo: Šta pomaže mladima da odrastu u veri i da se ukorene u crkvi? U skladu s nekim istraživanjima u Americi, najvažnija tri faktora su: (1) življenje unutrašnjim duhovnim životom vere; (2) širenje vere; (3) učestvovanje u službi.
* Razmotri programe za mlade u vašoj crkvi. Da li zamisao o svedočenju i službi ima prioritet? Zašto upravo ovi faktori zauzimaju vrh liste iznad dobrog religijskog obrazovanja u crkvi i u školi, iznad verovanja u doktrine Crkve, pa čak i iznad tople porodične atmosfere?

* Mi kao Crkva imamo mnogo da kažemo o teologiji i verovanjima. Ali, da li smo krivi što naglašavamo kognitivni aspekt naše vere na štetu iskustva u veri? Kako bismo mogli postati isto tako uspešni u življenju po Božjoj istini kao što smo uspešni u njenom dokazivanju?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Bez obzira koliko znamo o svedočenju, mi ćemo osetiti njegovu snagu u našem životu ako ga stvarno budemo činili. Pomozite svom razredu da preduzme korake da se teorija vere pretvori u praksu vere?

Aktivnost: Razmotri ova dva citata:

„Naše priznavanje Njegove vernosti je nebeski izabrano sredstvo da Hrista otkrijemo svetu... Međutim, ono što će biti najuspešnije je svedočanstvo našeg vlastitog iskustva.“ (EGW, DA 347)

„U postmodetnom svetu mi moramo da govorimo o svom vlastitom ličnom iskustvu: neobrađenom, grubom i nezgrapnom, neugrađenom u neku formulu. Mi moramo da iznosimo priče o našim iskustvima tako da postmodernisti mogu da shvate značenje iza priče – našu veru.“ (Popular Encyclopedia of Apologetics, p. 400)

Zatražite od vernika da se podele u parove. Neka svaki par raspravlja o tome kome bi želeo da ispriča istoriju svoga spasenja u toku sledeće sedmice. Neka naizmenično govore jedan drugome o Božjoj vernosti i prisutnosti. Okupite se posle toga i razgovarajte: Šta je bilo dobro u ispitivanju načina na koje vas je Bog vodio u vašem životu? Šta je bilo teško? Šta bi moglo učiniti da ovo iskustvo postane lakše?

Razmišljanje: Pročitajte tekst u Efescima 6,19.20, a onda ponovo listu prepreka za svedočenje koju je razred načinio. Neka se što više vernika koji to žele moli za posebne izazove na listi, tražeći od Boga hrabrosti da progovore smelo za Njega, bez obzira na okolnosti.

Deseta pouka

Ključni tekst: Jovan 14,15.

Učenici će:

Saznati: Opiši kakva vrsta ličnog iskustva je potrebna da bi se dalo uverljivo svedočanstvo o Božjoj ljubavi.

Osetiti: Otvoriti srce Božjoj ljubavi – ljubavi koja budi, umekšava i zasladauje ljubav prema bližnjima, navodeći na razmenu iskustava sa Bogom.

Učiniti: Služiti Hristu poslušnošću iz ljubavi, kao što je i Hristos dao svoj život za nas u službi ljubavi.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Ljubav koja navodi

- A. Zašto krivica i dužnost nisu dobre pobude za svedočenje?
- B. Kako se iskustvo izbavljenja od robovanja grehu i postajanja istinski srećnim i sigurnim Božjim detetom izražava iskrenim svedočenjem o Božjoj dobroti?

II. Osetiti: Buđenje ljubavi

- A. Zašto je važno da mislimo o Hristovoj žrtvi za nas, da verujemo da nas voli, da prihvatimo Njegovu ljubav i da mu predamo svoje srce?
- B. Kako Njegova ljubav prema nama budi i našu ljubav prema Njemu?
- C. Zašto je ljubav neophodni preduslov za istinsko svedočenje?

III. Učiniti: Poslušna ljubav

- A. Kada volimo i kada smo voljeni, kako se menja naš odnos prema bližnjima?
- B. Zašto iskrena ljubav dovodi do poslušnosti i kako naša poslušnost iz ljubavi pokazuje da imamo odnos ljubavi prema Bogu?

Ukratko rečeno: Hristova služba ljubavi prema nama budi odnos ljubavi prema Bogu i predstavlja temelj našeg pravog svedočenja o Božjoj ljubavi prema nama, koja se odražava našom službom ljubavi prema bližnjima.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteenju: Bezuslovna, sveobuhvatna Božja ljubav prema Njegovim stvorenjima je temelj naše vere i svedočenja. Odražavati, čak i maglovito, ovu božasku ljubav je srž svega što za nas znači biti Božji poslanik.

Samo za učitelje: Složeno, često sakriveno područje ljudske motivacije utiče na svaki aspekt našeg života – i fizičkog i duhovnog. Ove sedmice, pomoz svom razredu da otkrije praktične načine da razdvoji zdrave i nezdrave pobude za svedočenje.

Početna aktivnost: Bilo je to nazvano jednim od najvarvarskih „naučnih“ eksperimenata koj je ikada bio izveden. U trinaestom stoleću, Fridrih II, imperator Svetog rimskog carstva nemačkog naroda, pokušao je da otkrije koji jezik je Bog dao Adamu i Evi u Edemskom vrtu. On je smatrao da će, ukoliko novorođena beba bude sačuvana od uticaja bilo kojeg jezika, ona odrasti i progovoriti „prirodnim jezikom“ ljudskog roda. I tako je imperator pripremio svoj eksperiment. Uzeo je nekoliko novorođenih beba, odvojio ih od njihovih roditelja i poverio osobama kojima je bilo zabranjeno da s decom razgovaraju, da ih maze ili da se s njima igraju. Čak su ih dodirivali posebnim instrumentima tako da nikada ne oseće dodir ljudske ruke.

Međutim, Fridrih nije dobio priliku da dokaže ili da ne dokaže svoju teoriju o „prirodnom jeziku“. Iako su bila redovno hranjena, kupana i odevana, sva deca

su pomrla pre nego što su progovorila. Zašto? Savremeni naučnici su neuspeh dece da uspešno odrastu pripisali prvenstveno nedostatku ljubavi, koja bi se izražavala ljudskim dodirima i glasom.

Uzmi u obzir i ovo: Šta misliš, zašto je jedna od najosnovnijih ljudskih potreba da primi i daje ljubav? Ima li to neke veze s karakterom Onoga koji nas je stvorio? Čitaj tekst u Sofoniji 3,17; u Luki 13,34 i u Otkrivenju 3,20, posebno zapažajući zamisli. Šta da mislimo o Biću neizmjerne snage koje čezne da peva nad nama, da nas uzme kao majka u svoj zagrljaj, koje stoji na vratima našega srca i kuca? Razmišljajte nekoliko trenutaka o neobičnoj prirodi te božanske ljubavi koju smo pozvani na otkrijemo svetu!

KORAK 1 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Povedi svoj razred u istraživanje ključnih biblijskih tekstova koji prikazuju kako duboko naš Gospod želi da ljubav određuje naš odnos prema Njemu.

Komentar Biblije

I. Revolucija ljubavi

(Razmotri tekstove u Rimljanima 5,6-8. i u 1. Jovanovoj 4,7-21 u razredu!)

Agape je grčka reč koju novozavetni pisci često upotrebljavaju da opišu neizmernu, požrtvovnu ljubav koju Bog gaji prema čovečanstvu. Međutim, to je bila neprihvatljiva zamisao za neznabožački svet, koji je okružavao ranu hrišćansku Crkvu. U neznabožačkoj filozofiji, „milost“ i „sažaljenje“ smatrali su se „nedostacima karaktera“; opšte prihvaćena praksa je bila da se ženska deca „bacaju“ prilikom rođenja, a neznabožačka božanstva, tako se verovalo, bila su isto tako sklona da muče ljude koliko i da im pomognu.

U ovom kontekstu hrišćanska zamisao o agape ljubavi označavala je ništa manje nego kulturnu bombu. Umesto sebičnih, hirovitih paganskih bogova, hrišćanstvo je nudilo božansko Biće koje je aktivno tražilo da uspostavi odnos ljubavi sa čovečanstvom. Još je radikalnija bila zamisao da taj Bog očekuje od ljudi da jedni prema drugima postupaju sa istom vrstom ljubavi.

Tertulijan, hrišćanski pisac iz drugog stoleća, govori o tome kako je hrišćanska ljubav privlačila pažnju neznabožaca: „Međutim, upravo su dela ljubavi, tako plemenita, navela mnoge da ih istaknu: 'Gledajte, govorili su, kako oni vode jedni druge!'“ (Apology, 39. poglavlje) Čak je i imperator Julijan, neprijatelj hrišćanske Crkve, priznao 362. godine posle Hrista da „bezbožni galilejci pomažu ne samo svoje siromahe, već i naše.“

Aktivnost: Zatraži od vernika da zamisle, dok budete čitali tekst u 1. Jovanovoj 4,7-11, da ga slušaju ušima nekoga koji je sputan kulturnim i religijskim normama neznaboštva. Kakva bi bila njihova reakcija i zašto?

Uzmi o ovo u obzir: Kako poznavanje ovog kulturnog konteksta produbljuje naše razumevanje zašto su rani hrišćani toliko naglašavali agape ljubav kao središnju tačku svog identiteta i svedočenja?

II. Više od osećanja

(Razmotri tekst u 2. Korinćanima 5,14-21 u razredu!)

Pojam ljubavi može da ima razno značenje u raznim kontekstima. Prema tome, kakva je priroda ljubavi koja navodi na hrišćansko svedočenje? Čitaj 2. Korinćanima 5,14-21 i potraži razne strane hrišćanske ljubavi!

- a. Ona je neodoljiva (Jer ljubav Hristova nagoni nas!) Pojam „nagoni“ je usko povezan s pojmovima „primoravati“, „zahtevati“, „tražiti“. To znači da je naša sloboda izbora na neki način ograničena. Da li mislite da Pavle ovde govori da nas Hristova ljubav primorava? Ako ne, zašto se Pavle poslužio upravo tom rečju da opiše uticaj Hristove ljubav na naš život? (2. Korinćanima 5,14)
- b. Ona preobražava (Staro prođe, gle, sve novo postade!) (2. Korinćanima 5,16.17)
- c. Ona ne dolazi sama; ona je natovarena posebnom misijom (Tako smo mi poslani umesto Hrista!) (2. Korinćanima 5,20)

Uzmite u obzir i reči Elen G. Vajt: „Ljubav ne može ništa više postojati ne otkrivajući se vidljivim delima nego što se vatra može održavati bez goriva.“ (1T 695)

- d. „Pustošnik“
(Razmotrite tekstove u Rimljanima 3,19.20 i u 1. Jovanovoj 4,18. u razredu!)

Da li su pobude zaista važne? Mnogi uticajni mislioci u toku istorije – od Nikole Makijavelija do Džona Stjuarta Mila – su kazali da nisu. Oni

su stali na stranu „korisnosti“, tvrdeći da je ishod dela važan, a ne pobuda, niti moralnost samoga dela. Šta ti misliš?

Čitaj Isusove oštre reči o licemerstvu u Mateju 23,25-27! Ovde Hristos izričito odbacuje ideju da su pobude nevažne ukoliko činimo ono što je pravedno. On nas poziva na sveobuhvatan život u kojemu nema prekida između naših dela i naših osvedočenja. Šta misliš, zašto je to Njemu bilo tako važno?

Uzmi u obzir i ovo: Čitaj tekst u Filibljanima 1,15-18! Šta misliš zašto Pavle kaže da se i dalje raduje, čak iako je pobuda bila pogrešna? Da li on zaista tvrdi da je pobuda nevažna? Zašto ili zašto ne? Kako se Pavlove reči mogu usaglasiti s Hristovim rečima u Mateju 23?

* Koje „pustošnike“ ili „kvaritelje“ Pismo navodi koji mogu da potamne naše pobude i da pokvare odgovor naše ljubavi Bogu? Na primer, strah da nikada nećemo dostići merila (Rimljanima 3,19.20); akutna svest o našoj krivici pred Bogom (čitaj listu nedostataka koje sadrži ljudska priroda – Rimljanima 3,10-19); oholost u svim njenim varijantama, uključujući zavist, taštinu i častoljublje (Filibljanima 1,15-17; Jovan 12,43).

Aktivnost: Šta krivica, strah i oholost imaju zajedničko? Svako od njih nas navodi da gledamo u sebe i da postanemo prezauzeti svojim potrebama, željama i brigama.

Napiši dva naslova na tabli ili na listu papira: „svedočenje pokrenuto sebičnošću“ i „svedočenje pokrenuto ljubavlju“. Upitaj vernike da razmisle o pogućim razlikama između ova dva pristupa. Kako se svaki od njih može pokazati u okviru metodologije svedočenja koju smo izabrali? Na naša očekivanja? Na našu dugotrajnu sposobnost da negujemo učenike za Hrista? Šta Hristove oštre reči u Mateju 23,13-15. o farisejskom pristupu svedočenju dodaju ovoj raspravi?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Kako da stražarimo nad svojim pobudama kada se radi o širenju naše vere? Povedi vernike u diskusiju o praktičnim načinima da ugradimo biblijska načela o kojima smo govorili u naše misaone procese.

Sedam velikih pobuda. Stručnjaci za marketing proučavaju psihologiju potrošača da bi pokrenuli uspešnije reklamne kampanje. I kao što je jedan od njih rekao, iza svake kupovine krije se jedan od „sedam velikih pokretača“ reklame: pohlepa, strah, krivica, gnev, želja za izuzetnošću, spasenje, laskanje.

Aktivnost: Na koje načine postaje jasno da se i đavo služi sličnim pristupom, krojeći svoje pokušaje da pokvari naše pobude tako da ima naše slabosti na umu? Razgovaraj o zamišljenoj kampanji koju bi Hristovi neprijatelji mogu da pokrenu u naporu da zabiju klin između naših aktivnosti svedočenja i naše ljubavi prema Hristu. Kako bi glasila ključna poruka?

„Samo posao koji se mora obaviti!“ Nemački sociolog Maks Veber prvi je skovao izraz „puritanska radna etika“ u svojoj knjizi „Protestantska etika i duh kapitalizma“ (1905. godine). On je pratio nit teološkog razmišljanja od Matrina Lutera do Žana Kalvina i dalje, koje je, tako on tvrdi, dovelo do oblika hrišćanstva koje izdiže zamisao o „teškom radu“ na nivo osnovnih vrлина pobožnog života.

Pitanja za razmišljanje:

1. Umesto da budemo pokrenuti svojom ljubavlju prema Bogu, na koje načine se ponekad prihvatamo svedočenja po načelima „protestantske radne etike“? Kako svojim delima pokazujemo da verujemo da raditi dovoljno naporno i doboljno dugo može učiniti da „posao bude obavljen“? Koje su neke od opasnosti ovog radnog pristupa svedočenju i evangelizmu? Na koji način možemo postati prezauzeti „zadobijanjem duša“ umesto usavršavanjem učenika? Koje se opasnosti kriju u uzdizanju naše odgovornosti i umanjivanju uloge Svetoga Duha? Kako nas to može dovesti do obeshrabrenja ako ne postignemo svoje ciljeve?

Duh proroštva piše: „Bog je poruku evanđelja i celokupno delo službe ljubavi mogao poveriti nebeskim anđelima .... Međutim, u svojoj beskrajnoj ljubavi On je odlučio da nas učini svojim saradnicima.“ (SC 79)

Kako ti odgovaraš na ovo tvrđenje? Za one koji su zaokupljeni radno usmerenim pristupom svedočenju, kako ovo otkrivenje deluje kao metaforički bokal hladne vode na nečiju glavu?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Upotrebi završnih nekoliko trenutaka proučavanja pouke da povedeš svoj razred natrag Isusu – lengeru naše vere i svedočenja.

U nekom idealnom svetu naše svedočenje bi teklo isključivo kao naš odgovor na Hristovu žrtvu i ljubav prema nama. Međutim, po rečima Pisma, i po našem vlastitom iskustvu, vidimo da postoje i druge moćne sile na delu – sile koje mogu da pokvare naše dobre namere. Možemo li ikada razmrsiti beznadežno složeni čvor naših pobuda i želja – i svesnih i nesvesnih? Da li treba da to učinimo? Ili je

dovoljno da jednostavno priznamo svoju nedovoljnost i da celi problem predamo u ruke našem Stvoritelju?

Aktivnost: Završi proučavanje čitajući Psalam 5,1-13, koji je David napisao pošto se pokajao za svoj greh preljube a Vitsavejom. David iskreno priznaje da je Bogu sve potpuno poznato – dobro i zlo, lepo i ružno. I David predaje sebe skromno, s poverenjem, u ruke Božje milosti. Čitajte taj psalam s razmišljanjem, kao da je molitva. Usredsredite se posebno na stihove 10-13. Na koji način ovih nekoliko reči obuhvataju celokupnu tematiku naše današnje pouke?

Jedanaesta pouka

Ključni tekst: Marko 6,13.

Učenici će:

Saznati: Opiši koristi koje nastaju kada o rezultatima svedočenja i evangelizacije govorimo ostalim vernicima u Crkvi.

Osetiti: Govori drugima o oduševljenju i ohrabrenju koje radost u Božjem delu budi i tvom srcu.

Učiniti: Izvesti iskreno i rodovima tvoga rada da bi obavestio Crkvu i da bi joj pomogao u proceni i planiranju budućeg rada u žetvenim poljima.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Izveštavati o rezultatima

- A. Kako izveštavanje o rezultatima svedočenja evangelizacije pomaže crkvi da proslavi Boga?
- B. Zašto je sam čin izveštavanja tako važan za buduće napore u žetvenim poljima?
- C. Kako čin izveštavanja pomaže da se crkva sjedini u moitvi i slavljenju?

II. Osetiti: Podeliti radost

- A. Kako je crkva reagovala na izveštaje koje su apostoli davali crkvi?
- B. Zašto je tako važno da se podeli radost žetve s celom crkvom?

III. Učiniti: Razgovarati usput

- A. Na koji način je korisno da se ne samo da se samo da hodamo zajedno, već i da razgovaramo usput s drugim pripadnicima crkvene porodice?
- B. Šta si nedavno naučio u svom radu za Boga što možeš da podeliš da svojim saradnicima na poslu?

Ukratko rečeno: Izveštavanje o svom radu, dok se trudimo da ispunimo Božju volju u žetvenim poljima, pomaže nam da ohrabrimo druge da se uključe, da planiraju za budućnost, da proslave Boga zbog onoga što je učinio dok smo radili s Njime.

KORAK 1 – MOTVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Iako je samo delo izveštavanja o našim naporima u svedočenju i evangelizaciji važno, ono ipak nije toliko važno kao sama novost o evanđelju, koja predstavlja kariku u lancu Božjeg plana da spase izgubljeno čovečanstvo. Izveštavati o Božjoj aktivnosti u celoj Crkvi je bitno.

Samo za učitelje: Pouka za ovu sedmicu razmatra mehanizam komunikacije rane Crkve, stavljajući poseban naglasak da uticaj koji komunikacija ima i na starešine i na vernike. Dok budete pripremali razred za proučavanje, započnite s kratkom diskusijom o današnjim medijima koji preplavljaju svet.

Mi živimo u svetu koji je stvarno preplavljen medijima. Veoma je velika prednost živeti u vreme kada vesti putuju brzinom svetlosti. Kada je veliki zemjotres razorio Haiti 2010. godine, vest o uništenju je donela globalnu podršku žrtvama. Napori da se ukaže pomoć čak su razvili novi način davanja: davanje putem i-maila.

Međutim, ono što tehnologija daje, to i uzima. Kada su jednom medija „promenila kanal“ u vezi sa Haitijem, svet ih je brzo sledio. Šta smo shvatili iz svega toga? Kriza prodaje, ali samo privremeno.

Razmotri i ovo: Upitaj vernike kako su skloni da reaguju na vesti o krizama koje se dešavaju po svetu. Ako šokantni izveštaji o katastrofama ne mogu da zadrže pažnju sveta posle nekog vremena, kakve mogućnosti imaju vesti o spasenju da to postignu? Objasni!

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke će razmatrati šta je to pokretalo rane evanđeliste da izveštavaju Crkvu o rezultatima svoga rada. Učenici su bili osnaženi Isusovim uskrsenjem, pokrenuti velikim Hristovim evanđeoskim nalogom, pomazani Svetim Duhom.

Komentar Biblije

I. Novi oganj

(Čitaj tekst u Luki 24,36-49 i u Delima 21,19-25!)

Pouka za sredu razmatra neke razloge za ono što verujemo ili činimo. Ona nas podseća da je prvobitno propovedanje vesti o spasenju bilo pokrenuto natprirodnim događajem. Na kraju svoje knjige, Luka opisuje zbunjenu grupu učenika koji se očajnički bore da se snađu posle ponovnog pojavljivanja njihovog nedavno raspetog Spasitelja.

Luka komentariše: „Tada im otvori um da razumiju pisma.“ (Luka 24,45) – pisma koja su se odnosila na Njegov dolazak, smrt, uskrsenje i uznesenje. Trenuci vremena posle uskrsenja koje su učenici proveli sa Hristom ostavili su neizbrisiv trag u njihovoj svesti. Kako da žive svojim uobičajenim životom i da nikome ne govore čudesne vesti o svom Učitelju, koji se savladao smrt?

Duh prorošva piše da je Spasitelj posle uskrsenja objasnio svojim učenicima proročanstva o svom životnom delu: „Počeli su da shvataju prirodu i veličinu svoga rada, da vide da svetu treba da objave istine koje su im poverene. Događaji iz Hristovog života, Njegova smrt i uskrsenje, proročanstva koja su ukazivala na te događaje, tajne plana spasenja, Isusova sila za opravdanje greha – sve su mogli da posvedoče i objave svetu. Trebalo je da objave evanđelje mira i spasenja pokajanjem i Spasiteljevom silom.“ (AA, p. 27)

Uzmi o obzir i ovo: Učenici su bili pokrenuti da objave vesr spasenja kada su razumeli Hristovo delo i službu. Šta nam to govori o važnosti poznavanja i razumevanja ko je Isus i šta je došao da postigne?

II. Veliki evanđeoski nalog

(Pročitaj tekst u Mateju 28,18-20 i u 1. Korinćanima 9,19-23!)

Bezbrojna dela su bila napisana o evanđeoskom nalogu, Isusovom pozivu da ljudima, ženama, devojkama i momcima govorimo o spasonosnom upoznavanju s Njime. Svi Hristovi učenici su pozvani da rade taj posao. Kada se ovaj nalog prihvati i provede, ljudi će obratiti pažnju na njega. Doćiće do probuđenja.

Izveštavanje o evanđeoskom radu nije nikakvo vežbanje u samodopadljivosti. U stvari, kao što deo pouke za četvrtak kaže, kada se izveštava o Božjim delima, ljudi ne mogu ništa drugo da učine nego da odaju slavu Bogu i da ga hvale.

Zašto je tako? Možda to ima neke veze s prirodom i veličinom evanđeoskog naloga. „Hrišćanstvo je bilo prva religija koja je poprimila zaista međunarodni karakter. Paganske religije su uglavnom bile lišene misionarskog karaktera, revnosti i aktivnosti. One su bile prvenstveno nacionalne po karakteru i nisu pokušavale da zadobiju obraćenike izvan svoje nacionalne sredine. Evanđeoski nalog je uspešno uklonio granice i ljudi svih naroda našli su se kao članovi velikog bratstva.“ (SDA BC 5, p. 557)

Vera koja je ukidala granice bila je čudo svetu u kojemu su apostoli služili i ona je ostala čudo sve do današnjeg dana.

Uzmi u obzir i ovo: Evanđeoski nalog, kada se sprovede u potpunosti, pokazuje silu jedinstva i ljubavi u ovom podeljenom svetu. Kako suština naše vere utiče na izveštaje koje ljudi nose drugima o toj veri? Šta ljudi kažu o hrišćanstvu, koje je utemeljeno na načinu na koji ga mi doživljavamo?

Petar svedoči o uticaju Svetoga Duha u Delima 11,1-18. Stiče se utisak da Petar ne govori toliko u prilog prihvatanja vernika iz neznabištva u porodicu vere, već da jednostavno govori o Božjim delatnostima. Bog im je dao dar, i Petar nije mogao da promeni Božje planove.

U Delima se vidi kako Sveti Duh ispunjava vernike (Dela 2,4), izlivajući se na one koji se kaju i krštavaju (Dela 15,8) i vodeći i usmeravaju starešine Crkve (Dela 15,28). To je samo jedan od mnogih izveštaja u Delima o onome što Sveti Duh čini u njima i preko njih.

Razmotri i ovo: Na koje načine vidimo slične dokaze Božjeg delovanja u svetu danas? Kako se možemo osigurati da ima suštine u izveštajima koje mi dajemo? Zašto su opasni naduvani izveštaji koji čine da se osećamo ugodno zbog naših mlakih napora u radu za Gospoda?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke razmatra izveštaje koje dajemo svetu. Dok razred diskutuje o našem pozivu da širimo vest o Božjim dobrim delima, treba da se usredsredi na našu ličnu praksu u sprovođenju ovog naloga u život.

Pitanja za razmišljanje:

1. Ako je Isus mislio da je dovoljno važno da objašnjava proročanstva o svom životu i radu svojim učenicima (Luka 24,45), zašto danas neki odbacuju proučavanje biblijskih proročanstava? Kako takvo oklevanje utiče na širenje evanđelja?
2. Ako Bog nije na delu u našem životu, kako ćemo prepoznati Njegove pokrete u svetu? Rani evanđelisti često su davali lična svedočanstva o Božjem vođstvu u svom životu i radu i u životu i radu drugih svedoka. Šta je važnije, i zašto: izveštavati šta Bog čini u mom životu ili izveštavati šta On čini u životu cele Crkve?

Pitanja za svedočenje:

1. Kako neka stidljiva, introvertna osoba može da propoveda evanđelje? Navedi bar tri mogućnosti koje bi ona mogla da iskoristi da bi pomogla da se ispuni Božji nalog!
2. Pouka za ovu sedmicu ističe da nisu svi bili oduševljeni Božjim delima, o kojima su slušali iz izveštaja prvih evanđelista. Šta Crkva treba da čini kada se neki vernici ne slažu s onim što drugi vide kao Božje delo? Kako da rešavamo sukobe mišljenja među vernicima? Kako ti sukobi deluju na nove vernike?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Pouka za ovu sedmicu nas podseća da je izveštavanje bitno za uspeh svedočenja Crkve i njenih ukupnih evanđeoskih napora. Sledeća aktivnost govori o tome kako bi trebalo da se Crkva ponaša u vremenu velikih crkava, u

vremenu velikih i moćnih medija. Razmotrite izjave koje su navedene u aktivnosti!

Aktivnost:

Teško se može preterati u ocenjivanju uticaja koji zamisao o „megacrkvama“ ima na današnje hrišćanstvo. Male mesne crkve se pitaju da li ispunjavaju Božju volju zato što im nedostaje zamah i broj vernika velikih crkava.

Mnogo se govori o kućama, automobilima, odeći, i uticaju – blagoslovima koji treba da prate svakoga koji nosi Isusovo ime, kažu neki. Razvile su se mnoge službe koje se međusobno takmiče oko boljeg „marketinga“ evanđelja u borbi oko duša. U nekim slučajevima i kultura zabave se uvukla u crkvu.

Pregledajte sledeće izjave i razmotrite da li se slažete s onim što je rečeno. Navedite i svoje razloge.

1. Crkva treba da izbegava sve vrste medija, treba da se usredsredi na rad od vrata do vrata, od čoveka do čoveka.
2. Crkva treba da se služi svim oblicima tehnologije da bi objavila svoju vest i među svojim vernicima i u svetu.
3. Crkva treba da izbegava velike reklamne kampanje. Evanđelju to nije potrebno.
4. Pažljivom upotrebom medija Crkva treba da izgradi svoj ugled u svetu. Ako to bude činila, vernici će se ponositi svojom Crkvom i novi vernici će dolaziti da se dive crkvenom radu i običajima.

Dvanaesta pouka

Ključni tekst: Priče 25,12.

Učenici će:

Saznati: Objasni potrebu da se vrednuje svačiji evanđeoski rezultat, imajući na umu zahteve koje je Bog postavio.

Osetiti: Postati svestan svečanosti vremena u kontekstu poziva Crkvi da objavi trostruku anđeosku vest.

Učiniti: Vrednovati svoje napore na zadobijanju duša u svetlosti Božjeg zahteva i suda koji se približava.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Zašto vrednovati?

- A. Šta Bog traži od svog naroda da čini za Njega u svetlosti suda koji se približava?
- B. Zašto je važno za crkvu da vrednuje svoje programe zadobijanja vernika i programe službe?
- C. Zašto razvijanje duhovnih disciplina u našim ličnim programima zahteva vrednovanje i brojnosti i drugih indikatora rasteња?

II. Osetiti: Svečana vremena

- A. Kako trostruka anđeoska vest daje zamah potrebi crkve da nadzire duhovnu disciplinu i rasteње crkve?
- B. Koju ulogu ohrabrujući komentari i pohvale imaju u vrednovanju vernika crkve koji rade na evangelizaciji i na drugim područjima službe?

III. Učiniti: Požurivati jedan drugoga

- A. Šta činimo da objavimo poruke trojice anđela i kako možemo znati da li je naše delo uspešno?

- B. Kako možemo izgrađivati jedan drugoga u duhovnim disciplinama koje su neophodne za širenje evanđelja?

Ukratko rečeno: Naš rad u Božjem delu mora da bude vrednovan u svetlosti Božjih zahteva, koji nalaze svoj odjek u porukama trojice anđela za ovo poslednje vreme istorije ove Zemlje?

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Vrednovanje naših napora u svedočenju i evangelizaciji je metoda koja nam omogućava da ostanemo verni zadatku na najbolji i najuspešniji mogući način.

Samo za učitelje: Prepričaj sledeću priču svojim rečima. Cilj priče je da navede vernike da razmišljaju o neophodnosti da vrednuju svoj rad na zadobijanju duša.

Priča se odnosi na neko afričko selo u kojemu se hrišćanstvo ukorenilo. Stanovnici su predali svoje srce Hristu i pregnuli da nauče sve duhovne discipline koje će doprineti da budu jaki i živahni u svom životu sa Bogom. Molitva je bila jedna od disciplina koju su prvi vernici počeli da upotrebljavaju. Visoka trava koja je okružavala svaki dom otkrivala je one koji su bili verni u molitvama i one koji to nisu bili.

Jednoga dana jedan od stanovnika počeo je da se brine pošto je opazio da je mesto molitve drugog stanovnika zaraslo u travu. Približio se svom prijatelju i rekao: „Brate, da li je sve u redu?“

„Zašto pitaš?“- glasio je odgovor njegovog začuđenog brata.

„Pa, brate, trava raste da tvom putu!“

Razmori i ovo: U današnjem našem ispolitizovanoj svetu, malo ljudi si imalo hrabrosti da upita svoga brata kako izgleda njegov molitveni život. Ipak, kao što smo proučavali u toku ove sedmice, Bog traži od nas da svoju službu podložimo procesu vrednovanja. Zašto se većina ljudi plaši vrednovanja?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Apostol Pavle i druge starešine rane Crkve veoma su se trudili da u svoju brzo rastuću veru ugrade sredstva za odmeravanje njene uspešnosti. Oni se nisu ustručavali da lično vrednuju one koji su obavljali neku službu. Ovaj deo pouke, istražuje Pavlove smernice za vrednovanje, ali i neke koje je objavio u upotrebljavao sam Isus.

Komentar Biblije

I. Malo je dobrih vođa

(Čitaj tekst u 1. Timotiju 3,1-13!)

Novozavetno hrišćanstvo je bilo obeleženo jednom uključivošću koja je bila strana Starom zavetu. U novozavetnom vremenu, služba se posmatra kao nešto što pripada svakome koji prihvata veru u Isusa Hrista. U Mateju 11,25-30, Isus poziva umorne ljude i žene da dođu k Njemu i da se odmore u Njemu. Oni koji su ga sledili bili su spremni za službu. Isti duh se zapaža i u radu apostola. Oni su radosno pozdravljali sve koji su prihvatili zajedništvo i službu, ali je starešinstvo zahtevalo mnogo više nego samo ukazivanje dobrodošlice.

U 1. Timotiju 3,1-13 vidimo da starešine moraju da budu ljudi dokazane zrelosti i čvrstog karaktera. Uostalom, oni su bili pozvani da vode crkvu na bogoslužjenju, misiji, službi i upotrebljavanju pojedinačnih duhovnih darova. Smernice o sposobnostima starešina koje je dao Pavle ne naglašavaju porodično poreklo kao što to čine starozavetne smernice. Pavle se usmerava na dugotrajno pokazivanje etičkog karaktera i moralne čvrstine. Svaki čovek koji je živio takvim životom mogao je da dođe u obzir kada su se birale starešine.

Pavle je morao imati i drugi razlog na umu kada je postavio tako visoka merila za postavljanje starešina. „Hrišćanstvo bi imalo vrlo malo privlačne snage kada bi njegove starešine pokazivale nedostatak poštenja kao što se često događa ljudima izvan crkve.“ (SDA BC 7, p. 299)

Uzmi i ovo u obzir: Pavlova procedura vrednovanja bila je oblikovana da bi osigurala da evanđeoska služba koju je dobio Timotije bude izgrađena na jakim temeljima. Šta se događa crkvi čije starešine se ponašaju neetički i nemoralno?

II. Šta je Isus činio?

(Razmotri tekst u Jevrejima 10,24.25; u Jovanu 8,1-11!)

Deo pouke za ponedjeljak nas poziva da pažljivo vrednujemo, uvek imajući na umu da treba da hrabrimo jedan drugoga u Hristu. Apostol Pavle se posebno trudio da ohrabri pojedince i grupe kada bi video nešto što je bilo dostojno hvale. Vernicima u Efesu je napisao: „Zato i ja, čuvši za vašu vjeru u Hrista Isusa i za ljubav prema svima svetima, ne prestajem zahvaljivati za vas i spominjati vas u svojim molitvama!“ (Efescima 1,15.16) Pavle je hrabrio svete kada god je to mogao. On je uvek bio u potrazi za dobrim duhovnim rodovima, uvek se trudio da vidi kako bi mogao da ohrabri svete na dobra dela.

Nema sumnje da je Pavle naučio ovu etiku negovanja iz Hristovog života. Izgleda da je Hristos rezervisao posebno staranje za one koje su drugi vrednovali i onda odbacili. O ženi koja je bila uhvaćena u preljubi, Duh proroštva piše: „Isus je za trenutak posmatrao ovaj prizor – žrtvu koja je postićena drhtala, dostojanstvenike surovog lica, lišene čak i ljudskog sažaljenja. Njegov duh besprekorne čistote zgrozio se od ovog prizora. Dobro je znao s kojim ciljem mu je bio iznesen ovaj slučaj. Čitao je srca, poznao karakter i tok života svakoga koji se nalazio pred Njime. Ovi lažni čuvari pravde sami su naveli svoju žrtvu na greh da bi mogli postaviti zamku Isusu. Ne pokazujući nijednim znakom da je čuo njihovo pitanje, sagnuo se i gledajući u zemlju, počeo je da piše po prašini.“ (DA 461)

Isus je „odmerio“ ženine tužioce na dubljem nivou nego što bi to moglo ijedno ljudsko biće. Čitao je njihova srca i napisao vrednovanje njihovog sadržaja u prašini, tako da ga svi mogu videti.

Uzmi i ovo u obzir: Fariseji Isusovog vremena doveli su ženu pred Njega da bi mu postavili zamku. Ona im nije bila važna, pni sami su je naveli na greh. Drugim rečima, pokušali su da je upotrebe da postignu svoje ciljeve. Kako možemo da budemo sigurni kada vrednujemo ljude – ili službe, da vrednujemo ne osuđujući.

III. Ispitajte rodove!

(Razmotri tekst u 1. Samuilovoj 16,7. i u Mateju 7,15-19!)

Deo pouke za sredu uzeo je na sebe težak zadatak da ispita načine na koje možemo da vrednujemo duhovno rasteenje pojedinaca. Mi smo grešna, pogrešiva ljudska bića roda koji je pokvaren pod uticajem 6 hiljada godina greha. Odvojen od Boga, naš razum je pogrešiv i nesavršen i jedva sposoban da proceni nešto tako nedodirljivo kao što je duhovnost drugih; međurim, mi smo ponekad

pozvani da upravo to činimo. Na primer, u Mateju 7,25. Isus nam daje smernice za vrednovanje lažnih proroka koji dolaze u odelu ovčijem, a iznutra su vuci grabljivi. Naizgled On otežava taj posao svojoj završnom rečenicom u Besedi na gori kada govori protiv osuđivanja drugih. Da li je uopšte moguće vrednovati rodove nečijeg života i ne osuditi ga? Na koji način da razlikujemo pravog proroka od lažnog? Treba da tražimo rodove koji rastu da drvetu njegovog života.

Po čemu se traženje rodova razlikuje od suđenja? Kada je Isus pozvao svoje sledbenike da ne sude da im se ne bi sudilo, On je posebno govorio o ocenjivanju pobuda drugih ljudi, a ne o ocenjivanju pravilnosti ili nepravilnosti njihovih postupaka. Samo Bog je zadužen da sudi ljudskim pobudama, zahvaljujući činjenici da je jedino On sposoban da čita unutrašnje pobude i misli čoveka. (SDA BC 5, pp. 354.355)

Isus je rekao svojim slušaocima da će prepoznati (grčka reč ovdje upotrebljena znači „potpuno upoznati“) one koji su lažni po rečima koje izgovaraju, po delima koja čine, po načinu na koji žive. Međutim, nikada nije tražio od svojih slušalaca da ocenjuju pobude srca drugih ljudi.

Uzmi i ovo u obzir: Kada je Isus otvoreno osudio greh drugih u toku svoje službe? Pod kojim uslovima je neophodno da se iznese na svetlost dana truli rod nečijeg života? Kako da se to čini? Koji odgovor nam pruža Isusov primer?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Kako da priomenimo procese vrednovanja na svoj život? Kada vernici budu odgovarali na donja pitanja, pozovi ih da svoje odgovore traže u riznici svojih ličnih iskustava s Bogom.

Pitanja za razmišljanje:

1. Na koje načine nas Bog vrednuje? Koja sredstva upotrebljava da bi odmerio našu osposobljenost za delo službe?
2. Čitaj tekst u Mateju 7,21-23! Šta odvajaju one koje će Isus prepoznati od onih koje neće? Šta kontekst ovog poglavlja doprinosi boljem razumevanju ovih Hristovih reči?

Pitanja za primenu:

1. Ako iste vi bili pozvani da načinite plan po kojemu bi vernici vaše crkve počeli da rastu duhovno, gde biste počeli? Kako biste vrednovali sadašnje stanje crkve?

2. Koju ulogu ima Sveti Duh u usmeravanju evanđeoskih napora Crkve ostatka? Koju ulogu je Duh imao uspostavljanju ciljeva službe?

Pitanja za svedočenje:

1. Zašto neki vernici toliko važnosti posvećuju broju krštenika u toku godine, dok drugi to ne čine? Kako si sklon da gledam na crkvu ili na grupu koja ne raste? Koje zaključke ponekad izvlačimo o njihovom predanju izvršenju evanđeoskog naloga?

2. Koji su tvoji lični ciljevi u propovedanju evanđelja? Zašto je bitno da se postave takvi ciljevi i da se redovno prati njihovo ispunjavanje? Kako da to postignemo a da ne upadnemo u zamke legalizma?

Samo za učitelje: Upitaj vernike da odgovore na sledeće pitanje: Iako treba da budemo veoma pažljivi kada ocenjujemo druge, šta je sa ocenjivanjem samih sebe?

Trinaesta pouka

Ključni tekst: Luka 13,18.19.

Učenici će:

Saznati: Opiši zašto je služba nešto što se prenosi na druge mentorstvom i učeništvom, ali nekada ne prestaje?

Osetiti: Negovati uključivanje u zajedništvo i službu, što treba da omogući stalno rasteenje i razvijanje novih vernika, i da dovede do pomirenja s onima koji su izašli iz zajedništva.

Učiniti: Nadzirati i usavršavati druge u službama za koje su osposobljeni.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: večna služba

A. Zašto moramo smatrati da se naše delovanje u propovedanju evanđelja i u rasteenju crkve nikada neće završiti?

B. Kako da uvedemo u učenishтво druge onako kako nas je Hristos naučio? Kako da namerno oduševljavamo druge da bave službama koje mi vatreno obavljamo?

II. Osetiti: Negovanje i pomirenje

A. Kakvo držanje je važno kada negujemo zajedništvo i svest o pripadnishтvu u novim vernicima?

B. Koje držanje je važno dok se trudimo da pomirimo one koji su postali razočarani i koji su izgubili svest o zajednishтvu Hristovog Tela?

III. Učiniti: Uvođenje u učeništvo

A. Kako da pomognemo novim vernicima da načine nove veze prijateljstva i da učvrste u zajedništvu?

B. Šta bismo mogli učiniti da pomognemo novim vernicima da pronađu svoje pravo mesto kao radnici u Božjem carstvu?

Ukratko rečeno: Dokle god smo Božja deca uvek ćemo se truditi da unapredimo Njegovo carstvo, da služimo Njegovoj deci i da govorimo o svemu što znamo o Njegovoj dobroti.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Puls hrišćanskog života je duboki, lični odnos ljubavi sa Bogom. Zdravo, radosno hodaње sa Bogom izražava se doživotnom željom da spasavamo izgubljene.

Samo za učitelje: Ispričaj sledeću priču svojim rečima. Najvažnija tačka priče je činjenica da evangelizacija ponekad može da bude teška, ali da je moramo nastaviti uz Božju pomoć.

Jedne subote posle podne u crkvi su se okupili mladi i pripremali se da pođu u naselje da svedoče za Hrista. Crkva je otkupila niz evanđeoskih traktata. Posle nekoliko kratkih uputstava mladi su zajedno sa svojim vođom seli u kola i krenuli da seju seme za Božje carstvo.

Podeljeni po delovima grada, počeli su da dele traktate ljudima koji su prolazili ulicom. Mnogi među mladima bili su u prvi mah zabrinuti, ali su sa svakim podeljenim traktatom postajali smeliji, pa su čak stupali i u duge razgovore s potpuno nepoznatim ljudima. A onda se „to“ dogodilo.

Jedan mladić je dao traktat čoveku u kolima koja su zaustavila na prelazu. Čovek je uzeo traktat i nasmešio se. Onda je izvadio upaljač i zapalio traktat, bacio ga na ulicu i odveo se dalje uz glasno smejanje.

Uzmi u obzir i ovo: Šta misliš, kako je paljenje traktata uticalo na mladića koji ga je dao? Šta nam taj događaj govori o svetu u kojemu živimo i u kojemu smo pozvani da služimo? Šta biste vi, kao vođa, kazali nekome, mladome ili starijem, koji bi doživeo sličnu uvredu?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Isusov život je bio život stalne službe. To je primer koji nam je ostavio. On nikada nije delio svoj život na delove. Živeo je jedinstvenim životom vere i to ga je osposobilo da tako uspešno služi drugima.

Komentar Bilbije

I. Nova paradigma

(Razmotri tekst u Jovanu 4,7-30. i u Mateju 28,18-20!)

Deo pouke za nedelju koji govori o koracima evangelizacije je vrlo poučan. To je proces kojim su ljudi povedeni iz života greha u život podređen Bogu. Ovo delo carstva je veliki poziv hrišćanskog života (Matej 28,8-20). Kao takav, on zaista mnogo traži od onoga koji se njega prihvatio.

Kada je Isus tražio priliku da ženi Samarjanki udeli vodu života, bio je svestan svih tabua koje će morati da prekrši kada joj se obrati, a jedan od njih je i nacionalni tabu zbog mržnje između Jevreja i Samarjana (Vidi 2. Carevima 17,23-29. i Jezdra 4!). „Nacionalna mržnja je držala Jevreje i Samarjane tako daleko jedne od drugih da su izbegavali svaki društveni dodir, ako je to ikako bilo moguće.“ (SDA BC 5, p. 938)

Razmotri i ovo: Šta nam Isusov postupak govori o važnosti da se vest spasenja objavi po svaku cenu? Koje druge kulturne tabue je Isus prekršio kada je pristupio ženi Samarjanki? Koje pouke možemo da izvučemo iz Isusovog nastojanja da posluži toj ženi, uprkos njenom lošem glasu?

II. Duboko zajedništvo

(Razmotri tekst u Delima 2,42!)

U delu pouke za ponedeljak naučili smo da je hrišćansko zajedništvo jedan od načina na koje Bog utemeljuje nove vernike u istini. Reč „koinonia“, koju Pavle upotrebljava u Delima 2,42, znači deliti zajedništvo, jedinstvo, blisko druženje, drugarstvo, bratstvo i tako dalje. „Koinonia“ je jedinstvo započeto i usmeravano Svetim Duhom.

Novi vernici o kojima je reč u Delima predavali su se celim srcem Gospodu i službi jedni drugima. Oni su čak i „jeli“ zajednički. Ima li nekog bliskijeg zajedništva među prijateljima od zajedničkog obroka? Isusa su ukoravali zato što je jeo s grešnicima (Luka 15,2). Ovde treba da zapazite da vernici nisu svoje zajedništvo ograničavali na neki dan u sedmici ili na neki oblik službe. Oni se nisu samo okupljali, nego je crkva i izlazila da obavi službu u društvu. Njihova duhovna kultura bila je kultura staranja i objavljivanja.

Razmotri i ovo: Subotna škola je jedna od bitnih službi mesne crkve. Kako bi ona mogla da postane mesto na kojemu će vernici osetiti brigu i negu? Osim mogućnosti da se proučava istina, koje druge svrhe ima subotna škola? Kako da mi, koje je Sotona napadao u toku cele sedmice, pomognemo onima koji dolaze u subotnu školu?

III. Cilj na vidiku

(Pročitaj tekst u Mateju 28,18-20!)

Proučavanje za ovu sedmicu se završava dvostrukim ciljem ponovnog zadobijanja izgubljenih vernika i održavanjem svih vernika tako da niko ne napusti zajedništvo.

Kada se novi vernici pridruže Crkvi, oseća se duboko uzbuđenje. Stari vernici često osećaju da je to dokaz da Bog blagosilja crkvu i da je crkva aktivno uključena u službu na koju je i pozvana. Novi vernici se onda uključuju u aktivnu službu i pripremaju za rad. Crkve koje rastu kao da imaju neki oreol oko sebe. Treba li da ih to dovede do neke vrste samozadovoljstva službom koju obavljaju u svojoj društvenoj sredini? Može li u takva crkva da bude usmerena sama na sebe, iako smatra da ispunjava evanđeoski nalog?

„Crkve koje su usmerene same na sebe usredsređuju se da privuku ljude u crkvu i da pokrenu aktivnosti u njoj... To su dobre crkve ispunjene dobrim ljudima. Ono što čine je vitalno, ali nije dovoljno za zdravu crkvu. Bogoslužjenje, poučavanje, lična odanost su apsolutno neophodne osobine za izgradnju unutrašnjeg kapaciteta neophodnog da se podrži spoljašnji fokus, ali, ako se svi ljudski i finansijski izvori ulažu iznutra u četiri zida crkve, onda, bez obzira koliko „duhovne“ mogu da izgledaju stvari, nešto nedostaje.“ (The Externally Focused Church, p. 16)

Razmotri i ovo: Kako bi mogao da pomogneš svojoj crkvi da ispuni evanđeoski nalog koji se nalazi u Mateju 28,18-20 i da izbegne da postane obuzeta onim što se događa u njena četiri zida?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Kako da primenimo procese vrednovanja u svom ličnom životu? Dok vernici budu odgovarali na donja pitanja, pozovi ih da svoje odgovore potraže u rezervoaru svog ličnog iskustva sa Bogom.

Pitanja za razmišljanje:

1. Neke crkve uspostavljaju jasne procese za ugrađivanje novih venrika u zajedništvo i rad crkve. Šta sve treba da bude ugrađeno u taj proces? Šta ne bi trebalo?
2. Čitaj tekst u Galatima 6,2! Šta bi trebalo da čine udovi Hristovog Tela za druge vernike? Zašto? Na koje posebne načine ova etika staranja ojačava delo crkve?

Pitanja za primenu:

1. Čitaj tekst u Jevrejima 10,25! Deo toga teksta prenosi svest o hitnosti okupljanja vernika kao porodice. Neki vernici veruju da se mogu bolje usredsrediti na Boga bogoslužjenjima koja se prenose preko satelita nego bogoslužjenjem u svojoj mesnoj crkvi. Šta biste im kazali da ih osvedočite da treba da počnu da dolaze u svoju crkvu?
2. Neke mesne crkve imaju kulturu zajedništva koja je tako jaka da „stranci“ nemaju mogućnosti da prodru u nju. Šta bi trebalo da vernici učine da bi razbili „grupašku“, ekskluzivističku kulturu svoje mesne crkve?
3. Kako bi vaš razred subotne škole mogao pomoći da se ponovo zadobiju izgubljeni vernici crkve? Koju ulogu molitva može da ima u tom procesu?
4. Na koji način subotna škole može da podupre globalnu misiju Crkve? Globalna misija je jedno od osnovnih usmerenja subotne škole.

Pitanja za svedočenje:

1. Svedočenje može da bude neugodan proces. I dok se budemo njime bavili, naš život može da bude doveden u vezu s ljudima koji se bore sa značajnim problemima. Kako da nastavimo da služimo takvima koji ranjavaju druge kada njihove vlastite rane počnu da komplikuju i njihov i naš život?
2. Kakav doprinos – osim novca – stariji ljudi mogu da daju evanđeoskim naporima crkve? Kako da ih mesna crkva učini sastavnim delom svojih evanđeoskih programa u crkvi i u svetu?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Zamoli vernike u razredu da pročitaju tekst u Jevrejima 11,21! Cilj ove završne aktivnosti je da se prihvati poziv u službu s doživotnim trajanjem. Jakov je bio osoba s dubokim manama. On je činio greške u toku svog života; ali mu ih je Bog oprostio, blagoslovio ga i osnažio da posluži na blagoslov drugima.

Događaj o kojemu je reč u Jevrejima 11,21. zapisan je u 1. Mojsijevoj 48. Jakov je tada već bio star čovek, slep i slab. Izdržao je mnogo i naučio teške pouke, koje su dolazile iz Božje ruke. Dok se pripremao da umre, nastavio je svoju službu, pretežno u svojoj porodici. Blagoslovio je Josifove sinove, Jefrema i Manasiju i slavio je Boga do samog kraja svoga života.

1. Kakvom vrstom života je Jakov živio? Šta nam njegov povremeni nedostatak vernosti Bogu govori o Božjoj milosti u Njegovom postupanju prema nama?
2. Kako je Jakovljeva porodica trpela posledice njegovih greha i propusta kao roditelja?
3. Koji trenutak je zauvek promenio njegov život? Šta je Bog učinio za njega? (1. Mojsijeva 32,26-28)